

Eesti = Ma Kele
Lühikenne

Balwe = Ramat,

Selle sees on

49

Kirko = Homiko = Ehto = ja muud
kaunid Paltwed /

Mis

üks wagga Kristi = Innimenne

Igga Pääw ja iggal Aial omma
Hinge Kasfiks woib piddada.

Trükkitud 1721. Aastal.

Johann. evan. IV. Pätük. 24. salm.

Summal on üks Waim / ning ke tedda
palluwad / pearwad waimus ning
tõddes temma palluma.

Matteusf. ram. VI. Pätükkis/
6. 8. salmi sadik.

Kui sinna palwet pead / siis minne
omma kamri / panne omma uks kin-
ni / ja pallu omma Issa / ke sallas-
jas on / ja sinno Issa / ke sallajas
näab / maksab sulle arwalikkult.

Alga kui teie palwet peate / ei
pea teie mitte palju lobbisema ninda-
ko pagganad / sest nemmad mõtle-
wad ennast kuuldud sawad omma
paljo lobbisemisse pärrast.

Sepärrast ärge sage mitte nende
sarnaseks / sest teie Issa täab / mis
teil waia on / ennego teie tedda pal-
lute.

Armas Sõber.

Meed kallid käsud ning tootused, me läb-
bi Jummal on käsknud palwed pidda-
da, ning tootanud kuulda, peavad meil

mainitsusseks ollema, et meie omma sure hinge hädä püame öiete tunda, ning omma helde Jummalä jures abbi otsime. Temma on armolinne ning helde, ning tahhab meid aitada, temma on feigewäggewam ning woib meid aitada. Se surem hulk mötleb, et nemmad ei moista palwet piddada, ning sepärrast järwad nemmad palwet mahha, ning ei sa sedda armo, mis Jummal hääl meel neile tahhaks anda. Nemmad mötlewad, et Jummal illusad ning targad sannad tahhab, ning et se palwe wägga raske assi on; se läbbi tewad nemmad ennestele suurt kahjo. Sest, mis Jummal paljo holib wäljaspiddiste sannada järrel, kui temma meie süddame pohja issi läbbikatsub ning ärratunneb. Temma täab ning moistab nende häddaliste sallajamad mötted ning ohkamissed. Sepärrast moistab se feige rummalam innimenne palwet tehha, kui temma omma hädda sees feigest süddamest Jummalä pole ohkab, ning Jესuse pärrast abbi pallub nisugguste sannadega, mis se hädda issi öppetab, sest se palwe on Jummalä mele pärrast, ning kulutakse temmalt heldeste. Kõrged ning hooplikkud sannad tunnistawad ühhest kõrgest süddamest, sedda Täwihkab. Sepärrast pidda ennam murret süddame kui sannade pärrast, et sinno palwed ning ohkamissed ühhest pattustpöörwa ja usklikko süddamest tulleksid.

üks raske assi on palwe neile, fe sedda pattust ello armastawad, ja ei tahha Jummalä pole

pole ennast pöörda. Gest kuida woib üks inni-
 menne, ke hädda sees ep olle, appi hūda,
 kui temmal mitte abbi tarwis lähhäb: ninda ka,
 kuida woib üks innimenne, ke omma patto häd-
 da ei tunne, õigest süddamest palwet piddada,
 sest et temma ei tää se hädda, mis sees Ta ellab,
 ja ei tunne egga ussu sedda abbi ja waimolikko õn-
 nistust, mis temma omma Jeesusse kääst woib saa.
 Sepärrast pallu omma Jeesust, et sinna sedda
 suurt hädda, mis sees sinno hing se patto ja nen-
 de waimolikko waenlaste pärrast ellab, ennese
 sees õiete tääda saaks, kũl sesinnane hädda tunda
 minne saab teggema, et sa ilma õppetamata mois-
 taks palwet piddada, ja ohkamissegaga allati om-
 ma Jeesusse pole küssendama, senni kui temma
 omma armoga sulle abbiks tulleks.

Need palwed, mis sinna siin ramatus leiad,
 peawad sinnule õppetusseks ning juhhatamissek-
 s ollema; et sa ka issi õpped omma ennese sannade
 ning ohkamistega Jummalajures abbi õtsima ka
 omma ihho tõ jures.

Se on õige palwe, kui sinna omma süddame
 himmoga Jummalajures pole õhkad, ning temmaga
 süddame ning suga kõnneled, kui üks laps om-
 ma Jeesuga, ehk orri omma Jeesandaga. Kui
 sinna ommas süddames hääl meel Jum-
 mala päle mõtled, sannadega ehk sannata, siis
 on se üks õige palwe, ning Jummal on tootanud
 sedda kuulda. Kui ühhel lapsel middakit pudub,
 siis pallub temma ni hästi, kui temma moistab,
 ning wannemad ei holige illusist sannadest. Ug-

ga Jummal on ilmaotsata heldem kui ihholi-
 kud wannamad; temmal ep olle ka illusid sanno
 tarwis, temma ei holige neist; waid üks südda,
 mis ilmakawalusseta on, temma sanna ussub,
 temma kääst abbi otsib ning otab, se on temma
 mele pärrast. Temma täab ning moistab keif,
 mis meil tarwis on, enneko meie pallume; tem-
 ma woib ning tahhab ka paljo ennam tehha ülle
 sedda, mis meie pallume ehk moistame. Kui
 meie Jummalaga ommas palwes õppeksime rää-
 gima kui üks laps omma emmaga; küll meie siis
 pea saaksime tunda, kui helde ning armolinne
 meie Jummal on. Agga kui meie palwed ning
 õhtamised Jummalale mele pärrast peawad ol-
 lema, siis pead sinna ka õppema keif wiikama,
 mis Jummal kelab; sest kuida woib Jummal
 sinno palwed kuulda, kui sinna weel tahhab sed-
 da armastada, mis Jummal ei sall. Sepär-
 rast ütleb suur Jummal: Es. I. 16. 19. salm. sad.
 Pestke / puhhastage ennast / saatke ärra
 omma kurja töö minno silmade eest; jät-
 ke mahha / mis pahha on / õppege hääd
 teggema / noudke õigust takka; aitke neid /
 kennele üllekohhus (liga) sünnib / moist-
 ke õigust waeste lastele / siis ütleb Jssand;
 et teie pattud küll peaksid ollema punna-
 sed / süiski peawad nemmad ni walgets
 sama kui lummi / ning et nemmad peaksid
 ollema wägga punnased / ommeti peawad
 nemmad walge willa sarnasets sama.

Sepärrast kui sinna nüüd tahhad, et Jummal peab sinno palwed kuulma ning sind aitma, siis peab se sinno surem murre ollema, et sa keigist pattust omma Jeesusse pole ennast pörad, ja usklikko süddamega temma nimmel sedda taewast Issa pallud, et temma sinno südda ennam ning ennam ümberpöraf's ja nisuggust mele sulle annaf's, et sinna ikka armastad, mis Jummal armastab, ning wihtad, mis temma wihtab, ning ussud, mis temma neile on tootanud, ke temma sanna kuulwad ning tedda armastawad. Kui sinna nüüd Jummalat tenneni ei olle ninda armastanud, siis wotta warsi se kindla nouo pidada, et sa eddespidi ühtike ennam ei tahha armastada kui omma Jeesust ning sedda, mis temma mele pärrast on. Ning ehk kül sinno kurei südda, kurrat, ning ma ilm sind püüdwad keelda, siis ärra wässi mitte ärra pallumast ning Jummalat tootust uskumast; siis saad sinna rõmoga tundma, et se on tõssi, mis meie helde Jeesus ütleb: Ke eal pallub / se saab / ke eal otsib / se leiab / ke eal kopputab / sellele tehakse lahti: se on, temma palwed kuulatakse.

Se armolinne Jummal juhhatago sind tõe sisse.

Amen.

Üks Paltve/ me sees meie pallu-
me/ et meie ommad palwed süd-
damest woik sine piddada.

SH! taewane Jssa/ armolinne
Jummal/ minna ollen üks pat-
tune mulla tüf/ ning ep olle wäärt/
et ma ommad tääd ning silmad taewa po-
le rõstran sind palluma; agga et sinna isfi
meid olled tästnud palluda/ olled meile
ka tootanud/ et sa meie palwed tahhad
tuulda/ siis tään minna/ et mo palwed
Jesusse Kristusse pärrast sinno mele pär-
rast on. Mita siis armolinne Jummal/
et minna õppen diete Jesusse nimmel
waimus ning rõdes palluma. Sitota
minno suddant/ oh helde Jssa/ omma sõr-
mega/ tühjenda seddasamma teigest tüh-
jast mõttest. Pühhitse minno su/ ning
panne isfi need sannad minno kele päle/
mis ma sinno ees vean üllesrägima.
Panne mo silmad ning kõrwad kinni/ et
ma

ma ühtekit ei nä/ egga kule/ mis siin Ilma
 paaal on/ waid et südda/ meel ja mõtted
 woiksid taewa pole minna. Kule siis ka
 iggal aial minno palwed/ ning paaasta
 mind keigest haddast Jesusse Kristusse
 parrast. Amen.

Homiko Palwe.

SH helde/ armolinne/ keigewäggenen-
 ne Jummal/ meie Issanda Jesusse
 Kristusse Issa/ minna tannan sind kei-
 gest süddameest/ et sinna mind minnewal-
 ösel olled armolikkult hoidnud/ et minno
 hinge waenlased mind ei woinud hukka-
 da eiga rikkuda. Sinno nimmes ollen
 minna omma ihholikkust unnest üllestous-
 nud/ sinno pole pöran minna ennast wi-
 witamata/ sest et sinna ütspäines mind
 olled lonud ja lunnastanud/ ja sinna üt-
 nes woid ka omma pühha Waino läbbi
 mind ueste lua ning pühhitseda. Arra-
 ta mind ka nüüd ning järgeste ülles wai-
 molikkust patto unnest/ et minna päwast
 päwani woiksin öiete moista/ kui suur
 minno rummalus on mo pattuse sünda-
 misse polest/ ning kuida minno furri süd-
 da

da ikka pitab need kadduwad / ilmalikkud
 anded ning himmud suremaks ning kallimaks
 piddada / kui need waimolikkud anded ning
 himmud. Anna mulle / armas taewane Jssä /
 armo sedda minno suurtt söggedust tunda
 ning kahhetseda / ja päästa mind sest hirmsast
 rummalussest. Anna ning kaswata minno sees
 õiget usko / waimolikko tarkust ning wägge /
 iggapäwa sinno sanna hästi tähele panna /
 sedda ükspäines uskuda / ning wihtada teif
 kurjad nouud / mis kurratist / kurjast inimesest
 ning minno kurjast süddamest mulle antakse /
 et minna sinno armo ning iggapäwase
 kahhetsemisse ja pattustpõõrmisse läbbi
 woitsin mo wanna kurja süddant surretada
 teige pattude ning kurja himmudega. Sepärrast
 hoia mind / teigewäggewam õnnisteggia
 felfinnasel päwal kurrati kiwsatusse eest /
 et temma mind needmisse ning wandmisse /
 lajomisse / wargusse / laiskusse / petmisse /
 sannakuulmata ello ja mu pattude läbbi
 omma wõrtude sisse ei sa / eiga se läbbi
 minno waese hinge ärra ei hukka. Pühhitse
 mind agga / kallis pühha Waim / et se uus
 imenne / ehk uus südda / meel ning mõtte
 igga

iggapääw woiks ettetulla/ ja ei mitte silma-
 kirjuts inimeste nähhes/ waid Jummalala
 ees digusse ning pühha ello sees ellada. Niita
 mind siis ka/ armas taewane Jssu/ et ma
 omma tööd teen ei mitte silma kirjuts/ kui
 se/ ke inimeste mele pärrast püab olla/
 waid et ma woiksin omma wannemade
 sanna kuulda/ waggera süddamega Jumma-
 ning hää melega tehha/ mis
 kaskwad. Anna mul armo/ et
 ninna ka nende sanna wottan kuulda/ ke
 waggera waljud on/ ja mind lia toga wae-
 wawad/ et ma nisugguste wasto ei nur-
 rise/ waid kindlaste ussun/ et ka se minno
 hääks peab tullesma/ kui minna kannatlik
 ollen/ sest et keik peab hääks tullesma nei-
 le/ ke Jummalat armastawad. Tuhha-
 ta mind ninda/ armas taewane Jssu/ tän-
 na ning iggal aial/ et keik minno mötte/
 teggo ning ello woiks sinno mele pärrast
 olla. Sinno holeks annan minna om-
 ma hinge ja ihho/ wannemad/ suggulased/
 isstäärans keik waggad risti-inimessed/
 sinno pühha Waim wallitsego mind/
 sinno pühha Ingel olgo minno jures/
 et se kurri waenlane minno päle ei sa
 woimust. Amen.

Ohho Palkve.

S helde/ armolinne/ feigewäggenen
 ne Junmal/ meie Jesanda Jesusse
 Kristusse Jssa/ sind tannan minna fei-
 gest suddamest / et sinna mind minnewal
 päwal omma sure armo nind wae läbb-
 olled hoidnud ning kaitstud / et se kurrat
 omma kawwalussega mind ei ggapu-
 hukkada. Minna ei olle mitte wäa/ sed-
 sedda armo/ mis sa minnule norelt põl-
 welt ning ka tannapääw olled teinud.
 Mis tanno woin minna sinnule se eest an-
 da? paljast sannast ei holi sinna mitte/
 waid sinna ütled: anna mo poeg/ mo tü-
 tar/ so suddant minnule/ ning olgo sinno
 teed ehk tahtminne minno mele pärrast.
 Minno helde Jssa/ sa täad/ mis saggune
 kurri südda mul on/ se ei tahha mitte sin-
 no teed armastada/ waid ikka laia Te pääl
 kääia/ mis hukkatusse sisse satab. Wotta
 sedda kurja suddant minno seest/ ning par-
 randa päwast päwani minno eksitusse/
 ning te mind õige usso läbbi kolbawaks/
 et minna omma patto hädda suddamest
 tunnen/ kahhetsen/ ning omma õnnisteg-
 gia Jesusse Kristusse polel kowwaste
 hoian/

hoian / ke ütspäines wäggew on minno
 patto hawad parrandama / ning minno ih-
 ho ning hinge pühhitsema. Tulleta minno
 mele / et / kui se tannapawane pääw on lõp-
 nud / wida ka minno ello päwad peawad
 otja sama / ning et sinna süis iggaühhega
 tahhad arwo piddada / kuida temma siin
 ilmas on ellanud / ning temma kätte maks-
 ta sedda möda kui iggaüks saab teinud /
 olgo hä ehk kurri. Anna mulle sepärrast
 iggapäwa pühhat murret minno hinge
 eest piddada / et minna woiksin tanna ning
 igga õhto omma wiggadused ning eksti-
 tused sulle süddamest üllestunnistada /
 ning nende wasto abbi otsida ning leida.
 Oh Jssand / mainitse mind allati sinno
 pühha Waimo läbbi. Anna mul andeks
 Jesusse Kristusse minno Jssanda pär-
 rast keit minno ekstused ja pattud / mis
 on tädawad ehk täadmata / mega minna
 sinno wasto ollen eksinud / ning pühhasta
 minno süddant neist armolikkult. Hoia
 mind seltsinnasel õsel keige patto / kurja ning
 kahjo eest / ning ärrata mind home warra
 ülles / et minna ue päwag. 1 woiksin ue el-
 lo sees kätia / keigest lihha ni 19 waimo ro-
 jussest pühha Waimo abbi. läbbi ennast
 puh-

puhtaks tehha ning sedda pühhitsemist
 lõppetada Jummal kartsuses/ **Jesuse**
 Kristuses minno õnnisteggia parrast.
 Amen.

Honiho Palwe Pühhapäwal.

S H keigewäggewam Jummal ning
J esa/ Ma ning taewa loja/ sinno ju-
 re ma tullen/ sinno ees langen minna põl-
 wele mahha/ ning tannan sind keigest süd-
 damest/ et sa mind selfinnasel õsel omma
 armo tiwastega olled faitnud/ ning kur-
 ja waino ning temma seltsi eest armolik-
 kult hoidnud olled. Separrast peab min-
 no südda ning su sinno helde armo kulu-
 tama. Sul olgo siis au/kitus ning tän-
 no niid ning iggaweste. Ma pallun
 sind ka/ et sa tahhaksid mind selfinnasel
 päwal ning iggal aial keige kurja eest hoi-
 da. Sinno holeks amman minna mo hin-
 ge ning ihho/ mo ello ning keit/ mis mul
 on/ minno mõtted ning saru. **I** Sunis-
 ta sinna/ oh helde Jumal minno liise-
 tullemisse ning wäljainnemisse. Olgo
 se päaw mul õigeks ühhauspäwaks; et
 ma muud ühtekit te ei wotta egga te/ kui
 ütspäines seddo me läbbi sinno nimmi
 saats

saaks pühitsetud/ ning sinno riit meie sisse
 tulleks. Ärra lasse mind mitte ükspäi-
 nes omma uledega tänapäätw sind teni-
 da. Te lahti minno süddant/ et so sanna
 woiks sinna sisse tungida. Mita / et ma
 sinno sanna ning jutlust hää melega ku-
 len/meles pean ning omma ello se järrele
 parrandan. Sel esimesel päwal olled
 sinna teigewäggewan Jummal sedda es-
 simest walgust lonud / oh ärra jätta min-
 no süddant siis mitte pimmedusse sisse/
 waid ütle ka nüüd omma teigewägge-
 ma sannaga / et sinno walgus ka minno
 süddames puab tousma / et ma teigest
 rummalusfest saaksin päästerud ning kui
 üks walgusse laps woiksin ellada/ Jesus-
 se Kristusse se tõssise walgusse parrast.
 Amen.

Õhto Palwe Pühapäwal.

Tegawenne ning armolinne Jummal/
 ma fitan ning tännan sind südda-
 mest / et sa mind tänapäätw teige kurja
 ning kairu eest olled hoidnud. Sa olled
 mind omma pühha sannaga rohkeste
 stnud ning minno hinge jahutanud;
 fest

fest on minno südda römüs / ning minno
 hing kitab sind sinno heldusse ning armo
 pärrast. Ma pallun sind ka allandikkult
 hoia ning kaitse mind weel eddespidi fei-
 ge hinga ning ihho kurja cest. Anna mul-
 le / armas Jssa / sedda armo / et ma unnes-
 fe patto ei te / waid / et feik / mis ma
 mötlen ellik nään / pühast Waimust
 woiks tulla. Sesamma Waim wotko
 feik birno minno süddamest ärra / et ma
 julgeste Jesusse Kristusse nimmel mag-
 gan / ning home warra rahho ning haa-
 terwissega üllestoufen. Ärrata mind di-
 gel aial ülles / ning sata mind römoga
 minno tö kallele minnema / ning sedda-
 samma sinno tahtmissse järrele teggema.
 Ding kui se aeg tulles / et ma fest ilmast
 pean ärraminnema / siis seisa sinna truis-
 te minno jures omma abbiga / et ma sur-
 maga ninda woitlen / et ma sedda ärra-
 woitan Jesusse Kristusse surma woitle-
 missse pärrast. Amen.

Homiko Paltve Esmaspäwal.

S mis paljo hääd olled sinna / armo-
 sinno ning helde Jummal / mulle tei-
 nud /

nud / et ma rahho ning hää terwissega
 sedda päwa ollen sanud nähha. Kuida
 pean minna sind keige sinno häteggemiste
 eest tännama? Ei maksä middakit sinno
 ees / mis sinno kääst ei tulle; siis läkki-
 ta sinna issi mulle omma pühha Waimo/
 et ma temma juhhatamisse ning nouo
 läbbi sulle tanno annan / ning / mis mul
 tarwis lähhäb / sinno kääst pallun.
 Wotta mind selsinnasel päwal omma
 warjo ning kaitsemisse alla / et minno hin-
 ge ning ihho waenlased ühtekit kurja mulle
 ei sa tehha. Wallitse sinna mind / armas
 Issa / et ma middakit ei hakka egga löppeta
 ilma sinnota. Önnista minno tö ning
 teggeminne. Ehita mind keige pühha
 kornbede ning wisidega. Anna armo / et
 ma woiksin omma pattude pärrast ärdas-
 te nutta / ühhe ue ning waimolikko ello
 sees ellada / ning päwast päwani Jum-
 mala tartusse sees kaswada. Selsinna-
 sel päwal olled sa / wäggeu Jummal / är-
 ralahhutanud sedda wet / mis taewa pä-
 le on / kus pilwed ommad ning linnud len-
 nawad / sest weest / mis Ma pääl on.
 Oh! se patto wessi on wägga tousnud
 minno süddames; lahhuta saälsammas

ka ärra sedda patto wet / et mo südda
 woits sinno Paradisits saa / ning selle sees
 ust / armastainne ning kannatus kas-
 wada / ninda et pärrast ütsti pat mind
 sinnust ei lahuta. Sinnust ma pean
 kinni / siis tule mind ka Jeesusse Kristus-
 se pärrast. Amen.

Ohho Palkwe Esinaspäwal.

S H iggawenne Jummal / minno keel
 peab järgeste sinnust rägima / ning üt-
 tema: kidetud olgo minno helde Jessa / sest
 temma teeb minno hingel ning ihhul pal-
 jo hääd / temma heldus kestab iggawest.
 Gesamma sinno heldusse pärrast pallun
 minna sind: kaitse omma wäega mind /
 ning keit / mis sa mulle olled andnud. Ol-
 le sinna mul isst warjuks ja olle mul ar-
 molinne / sest so päle lotab minno hing.
 Minna heitan ennast nüüd Jeesusse nim-
 mel mahha / ning maggan rahhoga; sin-
 na agga / oh Isräeli Kaitsta! ei uinu eiga
 magga. Tõsta siis omma palle walgust
 minno päle / kui ma maggan. Minna
 ollen armas Jummal / ristmisse läbbi sin-
 no armo Poia Jeesusse Kristussega tem-
 ma

ma surma sisse mahhamäetud/ siis te mind
 ka temna ülestõusmisse sarnaseks/ et ma
 siis Kristussega ühe ue ello sees ellan/
 ning teige pühhadega surel wiimisel üles-
 tõusmisse päwal sinno tootud armo ning
 auo riti sisse saan. Amen.

Homiko Palwe Teisepäwal.

Arimolinne Jummal/ ma pöran en-
 nast sinno pole/ et ma enne sinnoga
 rāgin/ enneko ma inimestega hakkā rā-
 gima/ ning enneko ma omma tō kallale
 lähhan; enne tannan minna sind sinno
 hāteggemiste eest/ ning pallun sinno kääst
 õnnistust/ et minno tō ning teggo saaks
 õnnistud/ ning sinno tahtmisse järrele teh-
 tud. Du olgo sul kolmaino Jummalal/
 sest sinno armo läbbi tõusen minna pra-
 go üles; sinno arm on mind sel õsel hoid-
 nud/ ning on rahhoga mo waese pattuse
 kehha lasnud hingada. Et agga se D mo-
 da lainud/ ning päaw meil hakkab paist-
 ma; siis ärra jätta sinna/ oh armas Je-
 sus/ sa õigusse päawlik/ mind mitte pim-
 medusse/ ning süddame sõggedusse sisse/
 waid hakka ninda minno süddames paist-
 ma/

ma / et iggait's saaks nähha / et sa mo sees
 olled. Sel päwal olled sa maad lahhu-
 tanud merrest ärra / et se Ma kuiwaks sa-
 nud / ja olled sedda selsammal päwal pu-
 de / rohho ning teigesugguse rohhidega
 ehhitanud. Minno südda on parrago
 Jummal! weel kui üks wessine so / mis
 hääd wilja ei kähna; siis lahuta sinna
 armas Jummal minno süddant ka fest
 patto weest / et se saaks tahhedaks ning
 hääks / ning et ma saaksin ühhe pu sarna-
 fets / mis jõe äres on istutud / mis omma
 wilja annab ommal aial / ning kenne läh-
 hed ei puddene. Oh! Jesand aita ning
 anna / mis ma so kääst pallun / Jesusse
 Kristusse pärrast. Amen.

Ohho Palwe Teisepäwal.

Selde Jäsa / sinno armo läbbi on se
 tännane päaw möda läinud / ning
 jouan ikka ennain surma pole. Kidetud
 olgo sinno kallis nimmi / et sa mul aega
 annad ennast pattust pöördä / ning et sa
 mind ep olle äkkise surma läbbi siit ilmast
 ärraforristanud. Sedda hääd tahhan
 minna sinno pühha Waimo läbbi ikka
 me-

meles piddada/ ning separrast feigest süddamest sind kita. Ma pallun sind minno ello armastaja! anna mul weel ni paljo aega/ et ma woin patto päle woimust saa/ ning omma hinge waenlased omma jalge alla tallada. Sedda pallun minna sinno kääst feigest süddamest; sest minna polle parrago Jummal! weel mitte nisuggune/ kui minna küil sinno sanna järrele peaksin ollema. Kinnita se nouo minno sees/ et ma hakkam patto wasto sure hole ning murrega pannema / ning püan sind/ oh helde Jummal/ kätte sada/ et ma teys ilma sinnota ei ella / waid et sa minno sees omma armo ning wäega woiksid ellada. Se asja päle mötteldes / heitan ma ennast mahha / ning pallun sind: ärra lasse mind mitte sind ärräunnustada / waid anna armo/ et ma omma wode heites sind meles pean/ ning home üllesärtades sinmust hakkam rägima. Siis täan minna tdeste/ et mul ei sünni ühtike kahjo. Sedda pallun minna ka Jeesuse Kristuse parrast. Amen.

Homiko Palwe Resknäddalal.

SH sinna suur Jummal/ ke sa isst se
 b 3 wals

walgus olled / ning ellad ühhe walgusse
 sees / kuhho üksiki ei sa / ning süiski ni ar-
 molinne olled / et meil waestel lubba on
 sinno pühha palle ette tulla sind pallu-
 ma; sepärrast tullen minna ka selsinnasel
 homiko tunnil / ning kumardan omma
 süddame põlwed sinno ees / ning tännan
 sind sinno sure armo eest / mis sinna mul
 keik minno ello aial olled näitnud. Sest
 sinno armo läbbi ollen minna weel ellus /
 ning ollen sedda päwa sanud nähha. Sa
 olled mind omma warjo alla wotnud /
 truiste mind kaitstud / ning omma wäe
 läbbi keige kurja eest hoidnud ninda / et ma
 hää terwisega omma tööd woin tehha /
 ning ommad asjad aiada. Minno mele
 tulleb / et sa sel päwal sedda pääwlikko /
 Ku ning need tähhed olled lonud. Need-
 sammad tewad truiste sedda / mitsepärrast
 nemmad on lotud ; oh! süis ärra lasse
 mind ni meletu olla / kui need / ke sest ei ho-
 li / mis meie kohhus on sinno tahtmisse
 järrele tehha. Tulleta ikka sedda mo me-
 le / et sa lassed omma pääwlikko kurjade
 ning waggade ülle üllestousta / ja lassed
 wihma saddada õigede ning üllekohtuste
 päle / et ma woiksin sinno jägede sees täia
 ning

ning armolinne olla omma liggimesse
wasto/ kui sinna taewane Jēsa armolin-
ne olled. Kitzu siis/ helde Jēsa/ minno
süddamest ärra keit wihha/ wihkaniist/
kaddedust ning tiggedust; anna mulle üh-
he pehme süddame keige innimeste wasto/
et ma ka omma waenlastele woiksin hääd
tehha/ hääd temmal sowida/ ning temma
eest palluda. Keit muud hääd/ mis eal
weel sinno kääst tulleb palluda/ sedda an-
na mulle armas Jummal rohkeste/ min-
no Onnisteggia Jēsusse Kristusse pär-
rast. Amen.

Oh'to Pälwe Kesknäddalal.

JH öige ning pühha Jummal/ sa tah-
had/ et meie peame ka öiged ning
pühhad ollema/ ninda kui sinna olled.
Agga minna waene pattune pean tun-
nistama/ et ma issiennesest ei olle öige eg-
ga pühha/ ning siiski teed sa mul paljo
hääd; sa hoiad ning kaitseid mind/ ninda
kui sa tannapawage olled teinud. Ge-
pärrest kita Jēsandat minno hing/ ning
ärra unnusta mitte ärra/ mis hääd tem-
ma sulle on teinud. Helde Jummal/ ma

pallun sind/ hoia mind parrast. weel nin-
 da/ kui sa tennini mind olled hoidnud kei-
 ge kurja ning kahjo eest. Lasse mind ik-
 ka ilma liamurreta ning kartusseta rahho-
 sees maggada/ ning sinno walgus ei lah-
 ku minno süddamest/ sest sinna/oh Jssand!
 walgustad keif pimmedust ning söggedust.
 Heita armo minno päle / ning anna mul
 keif pattud andeks ; päästa mind minno
 patto häddast ; pesse mind puhtaks min-
 no eksitusst / ning puhhitse mind läbbi
 ning läbbi. Jssand/ kule minno häält/
 kui ma õse sinno pole hüan / ning wotta
 mind kuulda / kui mo südda sind otsib.
 Ärra wotta omma kät mitte minnust ärra-
 ra / ning ärra jätta mind mitte mahha /
 sest ma lotan sinno päle. Kinnita sedda
 lotust ka minno sees Jesusse Kristusse
 parrast. Amen.

Homiko Palwe Reljapäwal.

Selde ning armolinne Jummal / ke sa
 neile hääd tehhes ärra ei wässi / waid
 teigil hääd teed / ni hästi neile / ke sind kart-
 wad / kui ka neile / ke on tammamata ; min-
 nokohh us on selfinnasel homiko tunnil sind
 tän-

tännada / sest sinno arm festab iggawest /
ning sinna ey olle mitte waatnud minno
pattude päle / ning ey olle nende pärrast
mind mitte nuhhelud ; waid sa olled
mind omma tiwastega katnud / et mul
ühtike kahjo ei olle sündinud / ning et ma
sedda päwa jälle ollen sanud nähha. An-
na armo / et ma sedda päwa ei pruki pat-
tufs / waid sinno auuks ning minno hin-
ge õnnistusfets. Hoia mind sel päwal
ning iggal aial ebba-ussu wiside ning kom-
bede eest / et ma mu asja päle ei lota kui
ükspäines sinno päle. Sa olled käst-
nud / et ma omma palle higgi sees omma
leiba pean söma / ning fets olled sa kuus
päwa säadnud / et meie nende sees omma
tööd peame teggema. Anna omma ar-
mo / et ma keiksuggust tööd / mis eal ette
tulleb / julgeste ning rõmoga ärrateen /
ning sinno kääst õnne ning õnnistust pal-
lun. Õnnista ka / armolinne Jummal /
keif / mis ma ette wottan / ning ärra las-
se mind mitte omma hinge tööd ärräun-
nustada ; waid et ma tööd tehhes sinno
päle mõtlen / ning ommas süddames sin-
no pole ohtan. Õnnista keif / mis sinna
mul olled andnud ; ning ninda kui sa sel
pawal

pāwal olled lonud need linnud taewa al/
ning kallad merre sees/ ning olled murret
meie ees piddanud/ ennekō meie weel olli-
me lodud/ et meie neist piddime toitust sa-
ma; ninda pea niūdke weel murret meie
eest/ ning lasse linnud taewa al ning kal-
lad keige wēede sees siagida. Keigēenna-
miste agga tāita mo sūdda usso/ armas-
tamisse/ kannatusse ning pūhha komba-
dega/ et ihho ning hing saaks üllespetud.
Le sedda armolinne Jummal Jēsusse
Kristusse pārrast. Amen.

Ohho Palwe Reliapāwal.

Selde taewane Jēssa/ minna tannan
sind sūddame ning suga/ et sa pāwa
ning Dōd lonud/ ning olled sedda pāwa
sāadnud/ et meie omma tōōd peame tegge-
ma/ ning sedda dōd/ et meie same hinga-
da. Kidetud olgo sinno kallis nimmi/ et
ma tannapāāw sinno armo lābbi ollen
joudnud omma tōōd tehha/ ning olled kelt
kurja ning kahjo minnust ārrakeelnud.
Anna niūd/ armolinne Jummal/ et mo
wāssinud ihho sel ōsel ninda saaks hinga-
da/ et ūhtife kartus/ hādāda egga willetsus
mind

mind üles ei ärrata. Sinna/ oh Issa!
 wotta mind wasto ommaks lapses/ et
 ma julgen omma paa sinno süllese panna.
 Sesi ehbita mind õige usso/ tõssise ar-
 mastamisese ning pühha kannatussega/ et
 minno südda kindlaste sinno isalikkõ ar-
 mastamisese päle woits lota. Lasse siis
 ka sinno pühhad Inglid olla/ minno ning
 minno honede ümber/ et kurrat se mõi-
 raw lõikoer ossa minnust ei sa. Hoia
 meid tullekahjo ning wargade eest. Wi-
 maks olle sinna/ oh! armas Jesus/ mul
 ossaks/ siis uinun minna rõõmsaste mag-
 gama. Amen/ se sündko ninda. Amen.

Homiko Palwe Redel.

SH teigewäggerwam Jummal/ Ma ning
 taewa loja/ ma tullen praego sinno
 pühha päle ette/ ning tännan sind teik se
 hää eest/ mis sa mul minno ello aial olled
 teinud. Sa olled mul ihho ning hinge
 andnud/ ning tennini hoidnud. Ma ol-
 len sinno holes olnud/ ning sa olled mur-
 ret kandnud/ et mo hing/ mis patto läb-
 bi olli ärrarikkutud/ ning pididi huffa min-
 nema/ pattust sai päästetud/ ning pididi
 ueste

ueste sündima. Sa olled sel päwal sed-
 da esimest innimest lonud/ ning Jumma-
 likko wiiside ning kumbedega ehhitatud.
 Oh! armas Jummal/ wata nüüd min-
 no päle/ mis suggune ma ollen; kelle sar-
 nane ollen minna nüüd? Parrago Jum-
 mal! kurrati näggo näiks mul ning keigel
 innimestel ollwad: Parranda siis sed-
 da/ mis on ärrarikkutud. Seta olled
 sinna jo omma aino Poia Jeesust Kristust
 ilmale lätkitanud / et temma piddi meie
 sarnafets/ sama / ning meie pattud risti
 päle kandina / et meie piddime jälle tem-
 ma sarnafets/ õigets ning pühhaks sama/
 ning Jummalala näggo meie sees saaks jäl-
 le illesehhitatud. Alita/ et ma otsin abbi
 omma õnnisteggia Jeesusse jure/ ke sel pä-
 wal risti on podud/ ning temma päle õi-
 ge ussu sees watan / ning hakkam sedda
 patto wihtama / mis minno õnnisteggiat
 on risti päle saatnud. Alita siis ka/ ar-
 mas Jummal / et ma omma lihhalikkud
 himnud risti lõõn / ning ühtlase omma
 Kristussega surren / et ma temnaga jäl-
 le woin illestousta / ning ühhe ue ning
 wagga ello sees ellada / ja ninda enna-
 miste ning ennamiste sinno sarnafets saa.

Seeb se on/ mis ma teigest süddamest sin-
no tääst pallun / wotta minno palwed
kuulda/ Jესusse Kristusse kannatamisse
ning surma pärrast. Amen.

Öhto Palwe Redel.

S helde Jēsand Jummal/ minno süd-
da/ meel ning feel hakkab praego sind
tännama; sest sa olled kui se armo hallikas
tännapäät rohkeste omma armo minno
päle lasnud tulla. Ollefid teit minno liit-
med teled / siiski ei jouaks nemmad teit
sinno häteggemissed illesträgida. Sinno
armo on se / et ma weel ellus ollen;
sa olled mo hinge hoidnud hukatusse ning
mo ihho pahha haigusse eest; paljo kurja
olled sa minnult ärratänud / ning olled
mind rohkeste dnnistanud. Olle siis/ ar-
mas Jummal / nisuggune weel minno
wasto/ kui sa tennini olled olnud. Wot-
ta omma holeks mind ning teit / mis
mul on / ning fatta mind omma tiwas-
tega / et ma rahhoga maggan / ning ho-
me warra ue rammoga illestoufen / ning
omma tööd sinno auuks hakkam ning
löppetam. Ning kui minno wiimne ello
tund

tund tulleb/ siis kinnita mind/ et ma kind-
la usfoga Jesusse Kristusse päle lotes siit
är rahhân / ning iggaweste õnsaks
saan. Amen.

Homiko Pälwe Laupäwal.

S pühha Jummal/ helde Issa /
minno esminenne tõ peab se ollema/
et minna sind titan ning tannan; sest
üpres suur ning hä on se/ mis mulle olled
teinud. Minna ep olle wäart neid hä-
teggemissi / mis sa mul teed iggapäaw.
Paljo hääd olled sa minno ihul teinud/
agga paljo enam mo hingel; Sest sa ol-
led mind risti rahwa saas lasnud sündi-
da / kus ma sinno sanna ning tahtmist
saan õppeda/ et ma woiksin omma pat-
tust pääseda ning iggaweste õnsaks saa.
Minna lähhân nüüd ta omma tõle/ ning
wottan sedda ette/ mis sa isst mind olled
kõstnud tehha. Õnnista siis minno tõ
ning teggeminne; õnnista minno wälja-
minneminne / et ührike willetsust egga
õppartust mul ei sünni; õnnista minno
sissetulleminne / et ma ninda omma kots-
ta taggase tullen / et ma wäljas ühretit
patto

patto ei olle teinud. Sel päwal olled sa
 taewa ning Ma Loja hinganud/ ning om-
 ma kätte-tõ päle waatnud / ning waat!
 feik olli üpres hä. Mis pean minna wae-
 ne ütlema / kui ma watan ning mõtlen
 feik se päle / mis ma sel nãddalal ollen tei-
 nud. Ei ma tohhi omma pattud ärra-
 salgada; minna tunnistan / et minno tõ
 ning teggo ei kolba; sepãrrast pallun min-
 na: heita armo minno päle / ning anna
 mul feik minno pattud andeks: finnita
 mind omma pühha Waimo läbbi / et
 ma parraminne ennast woin tullewal
 nãddalal patto eest hoida. Ärra tüddi ka
 mitte ärra mul hääd teggemast / waid
 sinno heldus ning arm olgo minno päääl
 iggaweste Jესusse Kristusse pãrrast.
 Amen.

Oheto Palwe Laupãwal.

Sh sa iggawenne Jummal / üks nãd-
 dal on ta sinno armo läbbi rahho
 ning hãa terwisfega mõda lainud. Sin-
 na suur Jummal olled sedda hääd mul-
 le teinud. Jo ma olleksin aminno hukka
 lai-

läinud/ kui sinna ep olleks mind kaitsnud.
 Sepärrast tannan minna sind keigest süd-
 damest/ ning pallun sind allandikkult; hoia
 mind keige hädda ning willetsusse cest.
 Sa olled tru / sepärrast lotab mo südda
 sinno päle/ sesamma lotussiega heitan
 minna ennast mahha. Sinna agga oh!
 helde Jssa/ tulle mo süddamesse / ning
 te ennesel siina asset. Ehita minno
 süddant usso / armastamisse ning kan-
 natussega / ning ärra lasse mind ühtekit
 mõttekda/ rägida ehk tehha/ kui ükspäines
 sedda/ mis so pühha Waim wottab min-
 no sees tehha. Anna armo / et ma haf-
 kan ma ilma ärrapõlgma / ning taewa
 järrele iggatsema / ning kui se tund liggi
 saab/ et sa/ oh armas Jummal/ mind siina
 taewa tahhad fata / siis olgo so pühha
 Waim minno sees / et / kui ma teys ei
 woi rägida/ temma siiski minno sees lõp-
 mata woiks õhtada / ning ninda sinno
 pühha palie ette tulla. Kule minno pal-
 we / armas Jummal/ Jesusse
 Kristusse parrast.
 Amen.

Patto Tunnistusse Palwed/
 mis sees meie ommad pattud Jum-
 mala ees tunnistame/ andeks- andmist
 ja ello parrandamist Jummal
 kääst pallume.

SH! sa suur Jummal, minno loja ning õn-
 nisteggia, minna kaeban ning tunnistan
 sinno ees, et ma kûl sinno sarnaseks ning sinno
 kombede järrele ollen lotud, agga et ma parrago
 Jummal! sedda õnne ollen ärrakaotanud ning
 kurrati sarnaseks sanud, ning minno kurri südda
 armastab selle kurja waimo wisid, kombed ja
 joned. Minna wihtan sedda, mis sa armoliiane
 Jummal mul kääsid, ning püan sedda hää mele-
 ga tehha, mis mo hinge waenlased tahtwad, et
 ma omma hinge hukatusseks pean teggema.
 Ni suur on minno patto hädda ning kurjus.
 Ep olle mul õigust, egga pühhitsust; usjust min-
 na ei tää, armastamine on minno süddames
 ärrakustatud. Gest ollen minna hirmsaks ning
 roppaks sanud sinno pühha filmade ees. Agga
 seeb se keige pahhem weel on, et ma õiete ei tun-
 ne, kui suur minno patto hädda ning kurjus on.
 Ma ollen holeta olnud ning ei mõtlenud se pä-
 le, mil wisil ma saaksin sinnoga ärraleppida ning
 mo pattust päästetud. Minno südda on kow-
 wa ning ei karta sinno wihta, ning ei mõtle õiete
 sinno häteggemiste päle. Hallasta sinna, oh
 tru Jummal, minno sure sõggedusse ning hädda
 päle.

päle. Sinno pühha Waim peksko russuks minno süddant, et ma öppeksin tundma ommad pattud, neid süddamest kahhetsema ning nutma. Kisso mind wäggise furrati rigist; anna mulle Jesusse Kristusse pärrast minno pattud andeks; pesse mind omma Poia werrega puhtaks; kinnita mind, et ma furrati ning patto wasto panen, ning neid wihtan. Oh mo helde Jäsa! heita armo minno päle, ning wotta mind armolikkult jälle omma lapses wasto. Ehk minna kül ollen sind ärraunnustanud ning mahhajätanud, siiski ärra unnusta mind mitte ärra, ning ärra jätta mind mitte mahha; ärra wata teys minno pattude päle, waid wata Jesusse Kristusse kannatamisse ning surma päle, ning selle pärrast kulle minno palwet. Amen.

Üks teine Palwe.

Oh pühha ja helde Jäsand Jummal, minna tunnistan sinno ees, et ma ey olle mitte üks päines patto sees sündinud ja ilmaile tulnud, waid ka minno ristmisse sädust mitmelsuggusel wiisil ülleastnud ja mahhajätanud, sest et ma süddamelikkõ kartusses ja armus sinno ees ey olle ellanud. Ma ollen saggedaste ennam omma furja pattusse tahtmisse järrele silma - himmo, lihha - himmo ja kõrge ello sees ellanud, kuid et ma so pühha ja hä tahtmist minno hinge õnnistusseks olleksin tähhele pannud, ja minno pattust lihha risti pönnud himmo ja ihhaldamisfega. Anna mulle armo, et ma omma pohjato furjust ja hinge häda

Da keigest süddamest õppen tundma ja kahhetsema. Ärra nuhtle mind omma waest last mitte sinno kange kohto järrele, waid olle mulle armolinne Jhesusse Kristusse sinno Poia pärrast, ja puhhast minno südda temma werrega/ et ma se läbbi woiksin sinno mele pärrast olla ning jada iggawest. Sata nüüd ka minno hinge sees ühe he pühha hirmo ja tüddi keik pattuse himmude, möttede, sannade ja teggude wasto, et ma omma ello sees neid mitte ennam ei armasta, waid Jhesusse Kristusse minno allandikko, armolisse ja tassase õnnisteggia jälgede sisse astun, ja temma järrele kain mo ello otsani. Kule minno palwed selgest armust, Jhesusse Kristusse minno armsa Issa ja õnnisteggia pärrast. Amen.

Üks Palwe/ kui sa tahhad hästi ning hinge kasuks Jhesusse lauale tulla.

S armas Issand Jhesus Kristus, minno hinge karjane ning õppetaja, sinna olled ütlenud: minna ollen se ello leib, ke minnust sööb, sellel ei pea nalg ollema, ning ke minno sisse ussub, sellel ei pea eal janno ollema. Minna tul'n sinno jure, ja pallun allandikkult, et sinna abhaksid mind walmistada õigeks woõraks se sinnase taewalikko õhtosõmaia jure, minno hinge rõmustada, ning õige Te päle juhhatada. Anna minnule armo minno pattud süddamest ning

tõeste tunda ning kahhetse da, ja ehita mind se õige usso-pulmariega, et minna se läbbi woiksin nouda, wastowotta ning hoida, mis sinna omma kannatamisse, surma ning ülestousmisse läbbi minnule olled saadnud, et ma ninda woiksin õige woõras sinno laua jures olla. Anna minnule üks südda, mis allandif on ning pea leppib, et minna häälelel andeks annan neile, ke mind kätsewad ning wiikawad. Kitko minno süddame seest keif tiggedusse ning wiikha jured, ning istota minno hinge sisse armo ja hallastust, et minna keif innimesed sinno pärrast armastan. Sinna olled isfi ütelnud: haigedele lähhäb arsti tarwis, ja mitte terwedele. Minna waene ollen haige, aita ning te terweks mind hinge polest. Sinna ütled: Tulge minno jure keif/ ke teie ollete koormatud ja waewatud/ minna tahhan teile hingamist sata. Oh armas Jummal, minna ollen mitme pattoga koormatud/ wotta neid minnust ärra, ja päästa mind nende pattude surest koormast: ma ollen rojane, puhhasta mind: ma ollen pimme, walgusta ja te targaks mind: ma ollen waene, te minno hinge rikkaks: ma ollen ärrakaddunud, otfi mind: minna ollen patto läbbi hukka moistetud, te sinna mind õnsaks. Minno kallis hinge peigmees Jesufe! päästa mind minno ennetahtmisest, ning wotta mind sinno holeks, sest sinno sees woin ma ellada, issienneses surren minna; sinno sees ollen ma õige, issienneses ollen ma pattune. Tulle sinna minno jure, ja

anna minnule sinno armo, ello, õigust, heldust ning haastust. Oh kallis Jესufe, mo hing on sinnota surnud, te sedda ellawaks, temma on haige, te tedda terveks; minno südda on paljas feigest hääst kõmbedest, täita sedda õige usso, armo, allandusse, pühha himmude ja feigede hä kõmbedega, et minna woiksin ninda, kui sinna tahhad, omma hinge eest murretseda, sinno jures ilma fawwalusseta feige pattude wasto abbi otsida, ja ninda woiksin iggawest sinno jure jada, kui sinna olled ütelnud: fe minno lihha söõb ning minno werd joob, fe jääb minno sisse, ja minna temma sisse, ning minna tahhan tedda üllesärratada wiimisel päwal. Walmista minno hinge ninda, armas Isfand Jესus Kristus, sinno kalli kannatamise, surma ja üllestõusmise pärrast. Amen.

Üks teine Palwe.

Oh minno armas kallis õnnisteggia Jესus Kristus, minna tannan sind süddamest, et sinna mind so kibbeda surma ning kannatamise läbbi kalliste olled lunnastanud, ning sefinnase sure armo mällestusseks ühhe õhtosõomaia olled säädnud. Ürra lasse mind agga korra pärrast ühhe holeta süddamega sinno lauale tulla, sest et se, fe omma rummalusse ning holeta patto ello sisse tahhab jada, ei sa kaswo sinno lauast, waid söõb ning joob ennesele suremat hukkatust. Sepärrast walmista minno südda, et minna omma patto hädda ning süddame kurjust woiksin õiete

tunda, süddamest kahhetseda ning wihkada, ja sinno kääst abbi ning wägge patto wasto otsida, ja ninda sesinnase armo söömaia läbbi omma usko finnitada, sinno risti häa melega ennese päle wotta iggapääw, ja sinno tahtmisse järrele ellada, funni ma sinno auo riki sinnoga pallest pallest ühte saan. Kule minno waese palwed sinno löpmata armo pärrast. Amen.

Ohkaminne/kui sa Jesusse ihho saad.

SH terre tullemast armas Jesus omma pühha ihhoga! sesamma söötko ja tehko mind ka pühhaks, ning jägo iggaweste minno jure. Amen.

Ellit:

Jssand Jesus, sinno pühha ihho finnitago mind, ning hoidko mind õige ussus iggawessels elluks. Amen.

Ohkaminne/kui sa Jesusse werd jood.

SH terre tullemast armas Jesuke omma kallli werrega; sinno werri pesko mind puhtaks keigest minnust pattust. Minna tännan sind, et sa olled minno jure tulnud; ja nüüd iggaweste ka minno sisse. Amen.

Ellit:

Jssand Jesus, sinno kallis werri finnitago minno nõdra usko iggawessels elluks. Amen.

Uks Tanno / kui sa olled ausaste Je-
susse Laual olnud.

S armas Issand Jesus Kristus, ma tannan
sind süddamest, et sinna mind omma kalli
ihho ja werrega olled sõõtnud ning joetnud. Ma
tannan sind keige sinno armo eest, et sinna min-
no hääks olled innimesseks sündinud, minno
pattude pärrast surma wasto woitelnud ning
werd higgistanud. Ma tannan sind ka keigest
süddamest, et sinna minno sü pärrast wotsid
kannatada keik hädda, waewa, abhastust, ha-
wad, teotust ning naero, wahheda orjawiitso
kroni ning muud wallo, et wasto sinno silmi
sülliteti, et sind risti lödi ning hirmsaste surma-
ti. Ma tannan sind keige hä eest, mis sinna
mulle se läbbi olled saatnud. Sinna olled min-
no hääks teinud, mis Jummalä kange käsk
moistis ning käskis, ning olled minno patto süüd
maksnud, taewase Issaga mind leypitanud,
ning ninda minnule saatnud pattude andeks-
andmist, iggawest õigust, pühha Waimo ab-
bi ning iggawest ello. Keik sedda hääd tahhad
sinna omma kalli õhto sõõmaia läbbi minno me-
le tulletada. Kuida olleksid sinna, armas Is-
sand Jesus, minnule woinud kallima armo pan-
ti anda? Anna minnule armo, et minna sedda
hääd eal ei unnusta; sinno pühha ihho ning
werri pühhitsego ja õnnistago minno ihho ning
hinge, päästko mind keigest rummalussest, ja
hoidko mind allati keige pattude eest. Armas,

helde õnnisteggia, ella sinno minno sees, ning sata wälja minno süddame seest keif kurljad patto kumbed, et minno südda üksipäines sinno hõne woiks olla. Sinna kihlad ennast minno hingega, ning tõstad sedda kunninglikko emmandaks, sepärrast ei sunni mulle mitte ennast pattude ning roppo ello orjaks anda, ning kadduwa patto rõmo läbbi sedda suurt auo kaotada. Ehita minno hinge waimolikko ehtega, kange usso, tullise armastamisse, põllewa lotusse, kalli allandusse, pühha kannatusse, tassase meening süddamelikko palwega, et minna sind üksipäines, armas Jesus, iggatsen, ning sinnoga ühhes ollen, sögo ehk jogo, maggago ehk walwago, ellago ehk surrego minna. Olle minno sees, et minna woiksin sinno sees olla, sinnust rägida, laulda, ning allati sinno pälemõttelda, selle õige usso sees siit ilmast ärralahkuda, wiimisel päwal rõmoga ülestousta, ning iggawesse rõmo sisse sada. Amen.

Üks Palwe pärrast pühha õhtosõmenaeg / mega mei ello Parrandamist pallume.

Õh minno kallis õnnisteggia Jesus Kristus, aita nüüd, et sinno pühha ihho ning werri mulle woiks tulla ning siggida minno ello parrandamisseks. Sinna, oh armas Jesus, ke sa olled pühha, õige, wagga, helde ja armolinne, tulled mo waese pattuse jure; anna omma armo, et minna sinno läbbi nüüd ka woiksin sada

da pühaks, õigeks, waggaks ning armolis-
 seks, et ma rammo ning wägge saan ninda ella-
 da kui sa olled ellanud, ning et ma káin sinno jál-
 ge sees. Anna mul úks nisuggune súdda, mis
 sind kartab, úks nisuggune tahtminne, mis sin-
 no tahtmisese járrele on, úks hing, kenne sees sul-
 le, oh armolinne Jesuke! woiks úks asse olla.
 Anna, et ma sinnust kinni pean, et sa mul om-
 maks jáád. Oh minno hinge peigmees, aita,
 et ma sulle nüüd ellan; ella sinna minno sees, te
 omma tó minno sees. Ehhita mo súddame püh-
 ha kartussega, mo hinge tullise armastamisese-
 ga, mo mele ning mõtte tõssise allandussega, et
 ma ma ilma asjad árravõlgan ning jum-
 malikko asjade járrele iggatsen, patto wihtan,
 ja õigust armastan. Ritko minno súddame seest
 árra liapäatoitusese murret, lihha-himmo, sil-
 ma-himmo ja kõrk ello, sesinnase Alma lusti ning
 rõmo, ja keik liga julgust. Istota agga minno
 sisse keiksuggused pühhad kumbed ning joned.
 Hoia minno su, et temma wallet ei rági; minno
 silmad, et nemmad tühja pále ei wata; minno
 kõrwad et nemmad ühtikit nurjato sanna, egga
 hárowitummad, egga jõlledait kõnnesid, egga
 naljabeitwist ei kule; minno káád, et nemmad
 furja ei te; minno jallad, et nemmad patto Te
 pále ei kõndi; ning keik minno liikmed, et nem-
 mad sedda takka noudwad, mis há on, ning et
 minna sedda wisi sinno lábbi, oh helde Jesuke,
 keigest pattust lahti ning iggaweste õnsaks saan.
 Amen.

Usk Palwe / mega pallutakse õigest ning tõsist Usko.

TEigewäggerwam ning armolinne Jummal,
A minna kaeban ning tunnistan sulle, et min-
no südda omma pattuse sündmisse läbbi foggo-
nes on ärrarikkutud, temma on uskmata ilma
lotusseta, ning on merre laenede sarnane, sest et
ta ikka kaksipiddi mõtleb. Sest tulleb se, et ma
polle sinno pühha sanna õiete wastowotnud, eg-
ga se päle lootnud. Anna, armas Jesa, sedda
patto mul andeks, ning ärra nuhtlemind mitte,
ninda kui sa olled ähwerdanud, et need peawad
ärranetud ollema, ke innimeste ehk mu asja pä-
le lootwad. Et agga innimenne issiennesest ei
woi Jummal meele parrast olla, siis pallun min-
na, helde Jssand, te puhtaks minno südda õige
usfo läbbi keigest kaksipiddi mõtlemisest, ebba-
usust ning tühjast lotussest, et ma mitte inni-
meste egga ma ilma auo ja rikkuse päle ei lota.
Süttita mo süddames se õige usk, et ma sind
õppen õiete tundma, sinno sanna uskma, ning
kindla lotussiega wastowottan, mis sa olled om-
mast armust ning pattude andeks andmisest
Jesusse Kristusse läbbi tootanud. Ärra põlga
minno nõdra usfo mitte ärra, waid kaswata
ning kinnita sedda. Ärra murra sedda rohhotud
pillerogo, ning ärra kustuta sedda suitsowa tahti
mitte foggones ärra. Oh Jesus Kristus Jum-
mala Poeg, sa keige illusam hinge peigmees, kih-
la ennast usfo läbbi mo waese hingega. Jä sin-
na

na minno sisse, sest sa olled usso läbbi minno parrast, ning feif, mis sa olled teinud ning fan natanud, tulleb minno hääks. Oh pühha Waim, minno õppetaja ning juhataja, sata sin na mind Jummalaga jälle ühte usso läbbi; põ ra mind jälle ümber temma pole. Istota mind Jeesuse Kristusse sisse, et ma kui üks taewane taim temma sees hakkam kasmama ning temmast rammo ning wägge saan. Uenda need jum malikkud kumbed minno sees, ning te mind usso läbbi uks lomaks. Ürra lasse mind muud üh tikit mõttelda, rägida egga tehha kuid sedda üks päines, mis ussust tulleb. Rinnita mind, et ma usso sees furrati, ma ilma ning omma pattuse lihha kiusatusse wasto seisan, ninda et ma woi must nende päle saan, ning sel wisil keelmata Jummalaga rigis ellan, ning õnsaks saan. Amen.

Üks palwe/me sees meie süddamelikko armastamist Jummalaga ning omma liggimesse wasto pallume.

Selde ning armolinne Jummal, oh kui kulum on minno südda, kui tühhi on temma sest jummalikko armastamisest. Käl ma armastan, parrago Jummal! sedda kurja, ma ilma ning temma kumbed ja wisid; minna armastan is siennast mitte ninda, kui sa olled kasknud, waid omma kurja süddame nou andmisse järrele. Ni kurjaste ollen minna waene ärrarikkutud, et ma sedda armastan, mis mind hukka satab, agga sind

sind, minno helde Jummal, ei moista ma mitte
 armastada keik ülle asja, egga omma liggimest
 kui issemast. Oh! anna mulle sedda raske
 patto andeks, et se hirmus nuhtlus mitte ei tulle
 minno päle, mis so sanna sees on kirjotud, et se
 peab ollema ärranetud, ke Jesust Kristust ei ar-
 mastata. Tulle siis mulle appi, oh helde Issa,
 ning kustuta ärra minno sees keik armastamist,
 mis sinno kääst ei tulle. Ärra lasse mind siis mit-
 te armastada sedda ma- ilma eiga ühtekit sest,
 mis selle sees on. Süttita agga minno sees sed-
 da pühha armastamisse tullokest, et ma sind haf-
 kan keigest süddamest ning keige ülle asjade ar-
 mastama / separrast et sa olled se keige illusam,
 keigeparras, ning keige maggusam, et sa olled
 se armastamisse hallikas, ning se heldus, pühhit-
 sus ning õigus isse. Olgo siis minno hing, süd-
 da, meel ja moistus sinno parrast/ et ma ühtekit
 ei mötle, tunne, moista, tahha egga te, kuid
 ükspäines sedda, mis sinno tahtmisse ning mele
 parrast on, ning sinno waim minno sees wottab
 tehha. Lasse mind sinno armastamisse parrast
 mahhajatta sedda, mis sinno tahtmisse järrele
 ei olle, ninda et ma hää melega keik hädda ning
 waewa kannatan. Sinno armastamine tom-
 bago mind ennese jure, et ma sinnoga ühte saan
 ning iggaweste ka ühte jaân, et ma järgeste sin-
 no päle mötlen, sinnust rägin ning sinno järrele
 iggatsen. Agga, armas Issa, et üksike ei woi
 sind armastada, kui temma liggimest ei armasta,
 siis täita ka minno südda armastamisse ning hel-

Dusfega omma liggimesse wasto, et ma tedda armastan kui isfiennast. Uita siis/ et ma omma liggimessele hääd sorwin, temma eest pallun, tedda mainitsen, nomin, rõmustan ning keif sugust hääd temmale teen, ning ennast hoian, et minna temmale ühtefit pahhandust ei anna. Ürra lasse mind mitte üfspäines neid armastada, ke minno hääd söbrad on, ning mulle hääd tewad, waid olle mul armolinne, ning sata omma pühha Waino läbbi sedda meelt, et ma neid ka armastan, ke mulle kurja tewad ning minno waenlased on. Uita, helde Issa, et ma neile hää melega andeks annan, nende eest pallun, ning hääd neile teen, ninda et nemmad minno haeggemiste läbbi saaksid ärrawoitatud, ning ommast wihasest süddamest päästetud. Keif sedda hääd te mulle, helde Jummal, omma sure armo parrast. Amen.

Uks palwe/ mis sees meie pallume
Kannatusse ehk ühhe kannatlikko
süddame parrast.

SH armas Issand Jesus Kristus, sa olled se kannatlik Jummalal Tal, ke hädda, wae wa, teotust, surma ja risti surma innimeste parrast on kannatanud, et sa se läbbi meie saatsid iggawesse rahho ning rõmo. Minna pallun sind süddamest, et tulle minno sisse ning õppeta mind ka kannatlik ollema, sest et minna ei tahha mitte hää melega sinno risti ennese päle wotta; waid
minna

minna tabhaksia kũl enneminne omma kurja sũd-
 Dame nouo jãrrele, et ma saaksin siin Ilma pããl-
 rahhul olla, ning et minno kãssi aialikko asjade
 sees woiks hãsti kãia. Mis pean minna ũtlema
 ma ollen rummal, ning ei moista, mis mulle hããks
 tulleb. Sinna agga, sa tru Jummal, olled se
 keigetargem Jõsa, ning moistad lapsi kãswa-
 tada. ẽira sũndko siis mitte minno tahtminne,
 waid te sinna minnoga ninda, kui sa issi tãad mul
 hããd ollewad. Rinnita mind, et ma keik sinno
 kããst wastowottan ũhhe kannatlikko sũddame-
 ga, ning et ma sinno wasto ei nurrise. Ʋita
 mind omma armoga, et ma sind ilma kawwalus-
 seta tãnnan, kui sa mind omma ristiga ennese
 sarnaseks wottad tehha. Ʋppeta mind meles
 piddama, et ũhtegi ei woi mulle ilma sinno taht-
 misseta sũndida. Lasse mind keige hãdda ning
 waewa sees siisgi rõmus olla. Keigennamiste
 pallun minna, helde Jesuke, sinno kããst, hoia
 mind, et minna mitte ei sõima, kui mind sõimata-
 se, et ma mitte wasto ei lõ, kui mind lũakse, et
 ma mitte kurja ei maksã kurjaga; waid anna
 armo, et ma sinno tahtmissse pãrrast keik kannat-
 tan tassase melega, ning ennast weel surema
 risti, teotusse, waewa ning ahhastusse arwan
 wããrt ollewad. Rõmusta mind sel aial omma
 kannatusse lãbbi, ning te mind omma risti lãb-
 bi pũhhas ning puhtaks keigist pattuist, ning
 iggaweste õnsaks. Amen.

Uhhe haige innimesse Palwe.

S helde ning armolinne Jummal, sulle min-
na tunnistan ning kaeban, et minna ep ol-
le tenneni ninda mitte ellanud, kui sinna omma
samma sees olled kasknud; waid minna waene
ollen omma kurjahimmude jarrele ellanud. Oh!
mis kurb on minno sudda, et ma nisuggune ol-
len olnud. Separrast tunnen minna ka, et sa
oigusse parrast sedda haigust olled minno pale
pannud, et ma pean omma patto hirmo ning
hadda oppema tundma, ning sinno jures abbi
otsima. Sa oige Jummal moistad kohhut min-
no pale, et mind ma ilmaga ei pea hukka mois-
tetama. Sa tulletad minno mele sesamma hai-
gusse labbi, et ma surrelik ollen. Paasta mind
helde Jesa, enneko minna surren omma patto
haddast. On se so puhha tahtminne, et ma pe-
an haige ollema, siis sundko sinno ha tahtmin-
ne. Hoia agga minno hinge kurjade kiusatuste
eest. Olgo se haigus minno hinge ohhuks ning
rohhuks, et mo hing sest parramaks saaks.
Hoia mo suddame mele ning motted Jummal
rahho sees. Oh heita armo minno pale, sest sa
olled mo loja, arra rikko omma waest loma. Kui
se haigus ep olle surma tobbi, siis aita mind,
ning anna mulle surest armust mo endist terweist
jalle, sest ma ollen rammoto. Oh sa Jummal
Poeg, Jesus Kristus, wotta sinna mind isi arsti-
da; wahhenda minno wallo ja parranda mind
omma puhha hawade labbi. So puhha kanna-

tus ning surm olgo mul ello rohhuks. Ons agga, armas Jummal, sinno tahtminne, et sa mind se haigusse läbbi tahhad sest kurbast ilmast ärra korristada, oh! siis aita mind omma pohjato armo pärrast, et ma õnsaste siit ärralähhaning ning ninda surmaga woitlen, et ma sedda ärra woitan, Jeesusse Kristusse surma ning surma woitlemisse pärrast. Amen.

Tanno = palwe / fui üks haige omma terwist jälle kätte sanud.

Armolinne Jummal, mo helde Jessa, minna na tannan sind keigest süddamest, et sa mind olled karristanud, ning mulle hirmo andnud minno pattude pärrast. Sa olled armolinne olnud, et sa mind mitte surma kätte ei olle andnud. Nüüd olled sa mulle weel aega annud ennast pattust pöördada. Aita siis, helde Jessa, et ma ue terwissega ueste hakkän ellama pühhaning puhha ello sees. Sinno pühha Waim el lago nüüd minno sees; temma wallitsego mind, et ma teys ma ilma wisid ei armasta; waid et ma woiksin sinno omma olla ning sinno tahtmisse järrele ellada. Te ka terweks mo waese hinge, ning hakka issti selle sees ellama, ninda et ma jälle sinno sees fossun ning wäggeramaks saan usso, armastamisse ning kannatusse sees; siis tahhan sind kolmainus Jummal iggaweste fitada ning tannada. Amen.

Uhhe haige innimesse Palwe / kui
surm liggi jouab.

SH sa iggawenne Summal üks hallastusse
Jssa, et hallasta minno waese päle, nin-
da kui üks Jssa omma laste päle hallastab.
Mõtlesse sanna päle, mis sa olled ütlenud: min-
no hallastus on suur. Mõtlesse päle, et so ar-
mas Poeg Jesus Kristus minno pärrast on in-
nimesseks sündinud. Mõtlesse päle, et sa om-
ma ainosündinud Poia olled annud, et keif, ke-
temma sisse ussuwad, ei pea hukka sama, waid
et iggawenne ello neil peab ollema. Misugguse
usso sees tullen minna sinno jure ning pallun sind:
hallasta minno päle omma armsa Poia pärrast.
Minna annan omma hinge sinno kätte, pärra
sinna sedda; ärra arwa minno pattud mitte
mulle süüks. Heita armo minno päle, ning
wotta mind wasto ommaks lapses. Oh Jss
sand Jesus Kristus, minno kallis hinge peig-
mees, wotta mind ülles omma maiase, mõtle
omma surma hädda päle, ning aita mind mo
surma häddas, et ma sind ärra ei unnusta. Ole
sa mo süddames ning meles, ning aita mind nin-
da surmaga woitelda, et ma sedda ärrawoitän.
Oh minno tru farjane, ärra jätta omma lam-
nast mahha, kelle pärrast sa olled omma ello
ätanud. Otsi mind weel omma armoga, ning
kui sa mind saad leidnud, siis wi mind omma
Paradisi sisse. Oh pühha Waim, mo ainus
abbimees feige mo hädda sees, tulle nüüd appi,

linnita minno usko, ning ärra lasse sedda mitte ärrafustuda. Hoia mind kurga Waimo kiusatuste eest, ning ärra lasse mind mitte surma hirno tunda. Kui lõpped ärra minno meel ning moistus, siis õhka sinna lõpmata minno süddames, ning rõmusta mind ühhe õnsa surmaga Jeesuse Kristuse kannatusse, wallo ja surma pärrast. Amen.

Palwe feigesugguse Hädda Alial.

A Kmas Jeesand Jummal, keik on õige, mis sinna teed. Sinna olled meile tunnistanud, mis meile õnne ehk hukkatust, ello ehk surma, hääd ehk kurga satab, et meie piddime targaks sama, ello ning hääd takka noudma, sind armastama, ja sinno fanna kuulma. Agga meie olleme, pärrago Jummal! kurga armastanud, ja hääd ärrapõlnud ning ninda wasto õfsa teinud, et meie sinno pühhasi tahtmissesi ei olle holind, waid omma kurga meelt möda ellanud. Sepärrast on sinno kõhhus õige ning pühha, et sinna, armas Jummal, keik sedda willetsust meie nuhtlusseks ning ka meie hääks ning hinge pärrandamisseks meie päle olled saatnud. Sind, oh helde Jummal! olleme meie wihasitanud omma kurga kõbede ning teggudega, ennamge kui meie wannemad. Mis siis innimesed ommas ellus nurrisewad? iggaüks nurrisego omma pattude wasto, kiusago ning katusgo omma ello ning tõöd, ning ninda tõstkem ommad
süd

süddamed ning fäed Jummal pole ning ütles
gem: meie, meie olleme patto teinud ning sano
nakuulmatummad olnud, sepärrast ep olle sin
na, öige Jummal, nüüd armo heitnud, waid ol
led omma wihha meie päle otsego wäljawalla
nud. Oh Issand! meie tunnistame omma end
se kurja ello, ning häbbendame ennast omma et
situsse pärrast; sest meie olleme kurjaste patto
teinud; meil on wägga paljo süüd, meie olleme
nuhtlusse wäärt, sest et meie olleme kõrwale läi
nud se Te päält, mis sinna meil olled käsknud,
ning sepärrast on sesinnane suur hädda meie kaela
päle tulnud. Oh armas taewane Issa, meie
tunnistame sinno ees omma ning omma wanne
made pattud ning jummalafartmata ello, ning
pallume sind süddamest, anna meile armo, et
meie neid woiksimet öiete tunda, kahhetseda, ning
wihkeda. Heita armo meie waeste päle omma
sure hallastusse pärrast, ninda kui sinna enne ol
led andeks andnud, et meie same sinno suurt ar
mo ning wägge nähha. Sinna olled tootanud,
ja ütlenud: se Issand on kannatlik, armolinne
ning ustaw, temmal on wägga halle ning ärras
meel; temma annab andeks keik ülleastmissed
ning pattud. Sepärrast kule nüüd meie palwed,
armas Issand Jummal, ning olle meil armolin
ne; ehhita jälle ülles, mis on ärrarikkutud, ja
parranda meid. Põra sinno wihha ärra ning
ärra lasse sedda mitte eddasi määna. Wotta
meid waggaks ning pühaks tehha, et meie jou
aksime süddamelikks palwega keik hädda ning

Kahjo meie päält ärrakäända. Põra ennast jälle armoga, helde Jummal, meie pole, ning olle omma sullastele armolinne Jესusse Kristusse meie õnnisteggia pärrast. Amen.

Palwe Sõdda ning Baeno Uial.

Selle kolm-aino Jummal / Jēsa / Poia / ning pühha Waimo nimmel. Amen.

Ammad innimesed, et Jummal Jēsand ei olle mitte ütspäines käsfnud palwed pidada, waid ka omma falli ning tõssise tootusse pärrast hädä aial tõeste woib aita, kui palwe süddamest tulleb; sepärrast on wägga tarwis, et meie selsinnasel kurwa ning häddalisse aial süddamelikko palwega temma jures abbi otsime, tedda keigesugguste häteggemiste eest süddamest kääname, ning wägga pallume, et temma armust wottaks ommad häteggemissed käs wastada, ning feik nuhtlussed, mis meie kül wäärt olleme, ärrakäända; sepärrast ütlegem su ning süddamega Prohwetē Danieli ramato ühheksamast pätkkist:

Oh Jēsand sinna wäggero ning suur Jummal, meie kohhus on sind karta, sinna kinnitad sädust ning heldust neile, ke sind armastawad, ning sinno käsfo tähhele pannerwad. Meie olleme patto ning üllekohhut teinud, jummalakartmatumad olnud, ning sinno wasto pannud, se läbbi, et meie sinno käs sudest ning tahtmissest olleme ärrataggenenud. Meie ep olle mitte sinno sullaste nende Prohwetide sanna kuulnud, mis
nem

nemmad meie funningadele, wörstide, wanne-
 mile ning keige ma rahwale rääksid. Sinna
 Issand, olled õige; agga meie peame ennast
 häbbendama, et meie sinno wasto olleme patto
 teinud. Agga se Issand meie Jummal hallas-
 tab ning annab andeks, sest meie olleme temma
 wasto pannud, ning ei olle Issanda omma
 Jummalala sanna kuulnud, et meie piddime tem-
 ma käsude järrele elama, mis temma omma
 sullaste nende Prohwetide läbbi meile kulus.
 Waid keif Israëli rahwas astus ülle sinno käs-
 so, ning tagganes ärra, ning ei wotnud sinno
 sanna kuulda. Sepärrast on täieste meie päle
 tulnud se needminne ning wande, mis Mosese
 Jummalala sullase kässo sees on kirjotud, sest et
 meie olleme temma (Jummalala) wasto patto tei-
 nud. Ning temma on tõeks teinud keif sannad,
 mis temma on rääknud meie, ning meie kohto-
 wannemade päle, ke meile piddid kohhut moist-
 ma, et temma piddi suurt nuhtlust meie päle
 saatma. Kui Mosese kässo on kirjotud, ninda
 on keif se nuhtlus meie päle tulnud, ning meie
 ep olle süiski Issandat omma Jummalat pallu-
 nud, eiga omma kurjast tõõst pöörnud, eiga tem-
 ma tõe sanna tähhele pannud. Sepärrast on ka
 se Issand sedda nuhtlust kermeste meie päle saat-
 nud, sest Issand meie Jummal on õige keige
 omma teggude sees, mis temma on teinud, sest
 et meie temma sanna ei olle wotnud. Ja nüüd
 Issand meie Jummal, ke olled wäggeta käega
 omma rahwast Egiphti maalt wälja winud, ja

ennesel ühhe nimme teinud, mis tänna pawan
 (kostab,) meie olleme patto teinud ning jumma-
 lafartmatummad olnud. Oh Issand, sinno
 õigusse pärrast tagganego sinno wihha ning sin-
 no hirm meie (liina ning) Ma päält; sest meie
 patto ning meie wannemade üllekohto pärrast
 on meie (Ma ning lin) ja sinno rahwas naeruks
 sanud keigile, ke meie ümberkoudo ellawad. Ku-
 le, meie Jummal, omma sullase palwed ning tem-
 ma ohkamised, ning olle Issanda pärrast ar-
 molinne omma pühha paigal, mis rikkutakse.
 Põra omma kõrwa, minno Jummal, (meie
 pole,) ning kule; te ommad silmad lahti, ning
 wata, kui meid rikkutakse, ning sedda liina, mis
 sinno nimme järrele on nimmetud. Sest meie
 ohkame sinno pole kumardades, ei mitte omma
 õigusse, waid sinno rohke hallastusse pärrast.
 Oh Issand, kule, oh Issand anna andeks; oh
 Issand panne tähhele ja te sedda; ärra wibi
 sinno ennese pärrast minno Jummal, sest sinno
 nimme järrele on sinno lin ning sinno rahwas
 nimmetud.

Loegem nüüd funninga Tarwida Paulo ramatust 6. Paulo.

Oh Issand, ärra nuhtle mind mitte omma
 wihha sees, ning ärra hirmota mind mitte
 omma tullise wihhaga. Issand, olle mulle ar-
 molinne, sest et minna ollen nõdder, te mind ter-
 weks, Issand, sest et minno lufontid tundwad
 hirmo.

hirno. Ja minno hing tunneb suurt hirno, ning sinna, oh Issand, kui kaua (wibid sa)? wotta, oh Issand, minno hinge jälle ärrapäästa; aita mind sinno hallastusse parrast. Sest et surmas sinno (armo) ei woi ükski kulutada; kes jouab sind kita hawa sees? minna ollen ärrawäsinud minno eggamisse läbbi. Keik ööd uiotan minna omma wode, ja lastan märjaks omma silma wega omma sängi. Minno palle on ärratuim nud melehaigusse parrast; se on wannaks lainud keigide parrast, ke mind waewawad. Taganege minnust keik, ke teie tühja tete, sest et Issand on minno nutmisse häle kuulnud. Issand on minno ohkamist kuulnud, Issand wottab minno palwe wasto. Keik minno waentased peawad häbbi sisse sama ning suurt hirno tundma; nemmad peawad tagganema ning häbbi sisse sama äkkiselt.

Palwe Rahho parrast.

OH Issand Jesus Kristus, sinna iggawenne Snou ning rahhoandia, sa olled meile waimolikko rahho saatnud; se eest olgo sulle, Issa ning pühha Waimoga fitus ning tänno iggawest. Sa olled meid seie sadik aialikko rahhoga önnistanud; agga meie ei olle sedda sinno suurt häteggemist mitte ninda, kui kohhus on, moistnud, eiga sulle se eest auo andnud, waid se läbbi mitmil wisil holetummaks lainud. See parrast on ka sinno wihha meie pääl öige, et sinna meid södda ning arwalikko waenoga nuht-

led. Anna meie, oh Issand Jesus, andeks meie tännamata kõrbed ning keif muud pattud, me ga meie sind olleme wihhastanud, ja näita meie omma kalli armo, sest et sinna õlled nende abbi mees, ke sinno päle lootwad. Waat, meie ei lota mitte omma raud ehk sõdda riistade päle, sest keige innimeste abbi on tühhi. Agga sinna, Issand Sebaot, õlled meie abbi, sa keigewägge wam sõddamees ning kaitisia hädda sees, sinno ga tahhame meie ommad waenlased mahhalua, ning sinno nimmel tahhame meie jalge alla tallada neid, ke meie wasto pannewad. Anna meie sõddawäele õnne ning woimust merre ning Ma pääl. Wotta omma armo holeks meie armoliste kunningast, et temmale ühteki kahjo ei juhtu. Anna temmale õnne, sinno parram kassi finnitago tedda, et temma sinno wäe läbbi omma waenlaste päle woiks sada woimust, ja sinnule se eest auo anda. Hoia tedda kui silma terra keige falla takkakiusamiste ning arwalikfo päletullemisse eest. Anna temmale woimust, ning sata temma nouud korda, ning kaota ärra meie waenlased sinno wäggewa kae warre läbbi, ning lasse nende nouud tühja miina. Olle üks tulline müür meie Ma ning liina ümber, ning lasse ommad pühhad Ingrid ühhe lewi meie ümber tehha, et ei sa meie liggi ühtekit kahjo eiga willetsust. Zuhhata meid sinno nouo järrele, ning wotta meid armust wasto. Ning et sinna üksi sesamma õlled, ke sõddale keiges ma-ilmast teeb

teeb otsa; sepärrast lasse omma rahho mötted
 meie, ning sinno foggona risti foggodusse päle
 paista. Anna keigile kuningadele, ning ülle-
 madele üks moistlik südda, et nemmad õpperwad
 moistma, misuggune suur ning kallis warrandus
 se rahho on, et nemmad sedda sure holega wot-
 taksid nouda. Juhhata nende süddamed, sest
 need on sinno kääs, et nemmad wottaksid ussi-
 nad olla leppitama ning rahho teggema. Önnis-
 ta ka keik nouud ning mötted, mis sepärrast pe-
 takse. Anna, oh Issand, rahho omma male,
 õnne ning abbi keigile seisustele, et meie sind,
 ke sa olled armastamise ning rahho Jummal,
 sin feelmata woime tenida, ning wimaks pärrast
 sedda ello se iggawesse ning taewalikko rahho
 sinno jummalikko auo sees otsata nähha ning
 tunda. Amen.

Meil anna rahho armoga,
 Oh Jummal, meie aial,
 Kes meie eest woib söddida,
 Ep olle ükski maial
 Kui üksnes sinna Jummal.

Lass' meie armsal Kuningal
 Hääd wallitsust ka olla,
 Et woime rahho temma al
 Ja hinge toitust sada,
 Sind, armas Jummal, karta.
 Amen.

Palwe Nälja Uial.

S H keigewäggewam, armolinne Jummal,
 sinna ütled: kui minno rahwas tahhaks
 minno sanna kuulda, ning minno tede päääl káia,
 siis tahhaksin minna neid keige parrama nisso eht
 wiljaga söta ning mäega neid táita. Sinna olled ka
 keif Ma wilja Jesusse Kristuse lábbi önnistanud,
 ning selgest armust murretsenud, et maad ning
 põllud, mis pattude párrast peaksid ohhakid ning
 orjavitso kaswatama, peawad háád wilja kand-
 ma; ning sega tahhad sinna keif innimesed öp-
 petama, et nemmad peawad moistma, kui helde
 ning armolinne sinna olled, ning et nemmad pe-
 wad sind ülle keige asjade kartma, armastama,
 ning úkspäines sinno jure ihho ning hänge hádda
 sees abbi otsima ning sinno káást úkspäines abbi
 eotina. Et sinna agga ka úks öige ning pühha
 Jummal olled, siis olled sa áhwerdanud, et sa
 innimeste tánnamata ning holeta ello párrast
 neid poua ning liamärjaga tahhad nuhhelda, et
 se Ma ei pea omma wilja andma, ninda kui kohl-
 hus olleks, sepárrast teed sinna taewast raua ning
 maad wasse sarnaseks, et öigel aial ei pea piis-
 ka saddama, eiga Ma öiget orrast kaswatama.
 Oh armas Jummal, sinna olled ka meie pattu-
 de párrast náлга meie pále pannud, ning meie
 olleme ka sedda wáart, sest meie ning meie wan-
 nemad olleme sinno háád anded furjaste pillo-
 tanud, fórkusse, liajomisse, prassimisse ning mu-
 wallatussega. Oh Issand anna armo, et meie
 woit

woifime sedda keif öiete tunda ning kahhetseda. Päästa meid ärra sest raskest näljast, mis meid waerwab, ning parranda meie süddamed, et meie ilma kawwalusseta kui waggad lapsed sind öppe me fartma ning armastama, ning eddasi omma päätoitust tännoga wastowottame sinno sure nimme kitusset's ning meie tarwidusset's Jesusse Kristusse meie Issanda pärrast. Amen.

Palwe Katko Aial.

SH armolinne, keigewäggerwam, iggawenne Jummal, sinna olled ähwerdanud, et sinna innimesse patto pärrast hirmsa katko többe nendepäle tahhad läkkitada. Meie tunneme nüüd sedda raske witsa, mis meie omma rummala ning holeta elloga ennese kaela päle olleme saatnud; ning tunnistame sinno ees, et sinno kōhhus öige ning pūhha on; sepärrast pallume meie sind süddamest, et sinna tahha'sid meie päle armo heita, ning meid öppetada öiete tundma, et meie iggawesse huffatusse wäart olleme, ning et sinna se'sinnase sure hirno läbbi tahhad patto unnest ullesärratada keif, ke maggawad, ning weelgi sinno armo ilma kawwalusseta wastowotwad, ning sinno armo wasto ei panne. Lasse meid nüüd moista se'sinnasel aial, mis meie kassuks tulleb, et meie wottame sinno pūhha Waimo armo läbbi omma pohjato hinge hädda öiete tunda, Jesusse Kristusse jure abbi otsida, ning kindlaste uskuda, et temma tahhab ning woib meid aidada.

da. Ning kui sinno nou peats ollema, et sa mell
 sesinnase tõrwe läbbi siit ilmast tahhad ärrakor
 ristada, siis anna meil õiget usko, parranda s
 läbbi meie süddamed ning puhhasta meid läbb
 ning läbbi, et kui meie õige usso läbbi same uek
 sündinud, meie ka sinnoga sinno auo riki woikfi
 me sada. Jesusse Kristusse meie kalli õnnisteggi
 parrast. Amen.

Patto Tunnistus Kirkus.

Armad sõbrad/ wennad/ ning õed Je
 susse Kristusse sees/ et meie nüüd üh
 hes kõus olleme Jummalala sanna kuulma
 ning õppemas/ Jummalat omma Jsa
 sandat keige temma häteggemiste eest tän
 namas / ja keif pallumas / mis meil ihy
 ho ja hinge polest tarwis on ; agga
 täame / et meie keigede pääl se raste patt
 koorm on/ kust meie süddamest puame lah
 ti ning puhtaks sada ; siis tahham
 meie põlweli mahha langeda / ja ennast
 Jummalala omma taewase Jsa ees allan
 dada / süddame ja suga ennast waeseks
 pattuseks tunda ning tunnistada / arme
 ning heldust temma kääst palluda / ning
 ühtlaise teine teisega ütelda :

Mitt

Minna waene pattune innimenne/ ke ol-
 len patto sees sadud ning sündinud / ning
 pärrast keige omma ello aia pattuses ellus
 ellanud/ tunnistan keigest süddamest sinno
 keigewäggewama Jummal minno armsa
 taewase Issa ees/ et ma ei olle sind ülle
 keige asjade/ egga omma liggimest kui is-
 ennast armastanud. Minna ollen par-
 rago Jummal! monnesarnasel kombel
 sinno pühha kässo ja wannemade sanna
 wasto patto teinud mõttede/ sannade ning
 teggudega/ ning taan/ et minna sepär-
 rast pörgo ning iggawest hukkatust wäart
 ollen/ kui sa ninda tahhastid nubhelda/
 kui sinno kange kohhus kässeb/ ja minno
 pattud on teninud. Algga sinna/ armas
 taewane Issa / olled tootanud armo an-
 da ning hallastada keige waeste pattuste
 päle/ ke ommast patto ellust ümberpöör-
 wad/ ja kindla usfoga sinno pohjato hal-
 lastusse/ ning meie Issanda Jesusse
 Kristusse jures abbi otsiwad; ja et sa nei-
 le tahhad andeks anda / ning nende pat-
 tud neile mitte süüts arwada/ mis nem-
 mad eal enne sinno wasto on efsinud. Se
 päle lotan ka minna waene pattune/ ja
 pallun sind allandikkult: olle sinna om-
 ma

ma helde tootusse parrast minnul armo
linne/ ning anna mulle keif minno pattu
andeks sinno pühha nimme kitusset
ning auuks.

Jummal se keigewäggewam ja igga
wenne Issand andko meile omma sur
pohjato armo ning meie Issanda Je
susse Kristusse parrast keif meie pattu
andeks/ ja andko meile armo meie pat
tuse ello parrandada/ et meie temma ju
res iggawest ello same. Amen.

Kirko Palwe parrast Jutlust.

Sh ellaw / keigewäggewam ning igga
wenne Jummal / meie Issanda Je
susse Kristusse Issa / keige asiade loja ning
kaitsia / sind sinno Poia ning pühha Wai
moga pallume meie süddamest : hallasta
meie päle sinno armsa Poia kalli lunnas
tamisse parrast / kedda sinna omma int
melikko nouo läbbi ohwriks meie pattude
eest ning wahhemehheks sinno ja meie
wahhele seie Ilma olled lätkitanud / et se
läbbi sinno õige wiha ma ilma patto pä
le / ning ka sinno suurt heldust meie was
to piddi nähtama. Pühhitse ning wallit
se meid keif pühha Waimoga / koggo / juh
hata

hata ning finnita omma risti rahwast /
 ning anna meile armo / et meie sinno õn-
 saksteggewa sanna järrele õige usso ning
 pühha ello sees woime kindlaste ellada.
 Hoiu ning õnnista meie armsa illema
 wallitseja / meie armolisse kunninga ning
 Herra / kedda sinna armust meile pääks
 ning kaitstiaks olled pannud. Kaitse tede-
 da / oh Jummal / teige temma tede pääs
 teige kahjo ning hädda eest / mis temmal
 tallaja eht arwalikkult woiks sündida.
 Kinnita ning kaswata temma rammis-
 tsho ja hinge polest. Lasse temma pääs
 hingada / tarkusse ning moistusse / häa
 nouu ning sinno kartusse Waimo. Wal-
 gusta temma südda / et temma omma riki
 ning rahwast jouaks õiete targaste wallit-
 teda / Kristusse koggodust kaswatada /
 teige waenlaste päletullemissed ning
 surjad nouud ärrateelda / ning falli rah-
 jo sees sinno pühha nimme auuks ja tem-
 ma allamade hääks kawa ning hästi wal-
 itseda.

Kinnita ning õnnista meie armolis-
 kunninga nou=andjad / ning keif / fedda
 temma on pannud kohto ning muud as-
 jad selletama. Hoiä ning kaitse temme
 söddawäggi ning selle pälikud Ma ning
 merre pääl. Anna neile hääd ning ühhe
 melelissed mõtted / et nemmad sedda nou-
 wad / mis sinno sure Jummalä auuks
 meie armolisse kunninga / ning koggon-
 rigi kasuks tarwis lähhäb. Hoiä nei-
 keige eest / mis kahjuts ning pattuks woit-
 tulla.

Põra ärra / oh armolinne Jummalä
 keif rasked nuhtlussed ning willersussed
 mis meie omma pattudega olleme ten-
 nud. Anna meile kindlat terwist / siggi
 wat pätoitust / tõssist armo / ning ühtme-
 lelist ello / et meie rahho sees ning Jum-
 mala mele pärrast isikikeskes woiksime el-
 lada. Anna ka hä nouo keige asiade sees
 mis tullewad ertowotta ning tehha / et
 meie ninda laitmata ello sees woiksime
 ellada; ja anna meile pärrast sedda ai-
 likko ello iggawest rõmo ning õnnistust
 Jესusse Kristusse sinno Poia pärrast
 ke sinno ning pühha Waimoga ellab ning
 wallitseb ühhes ollemisses. Amen.

Litania

ehk

Palwe ning Gesspalluminne teifsugguse
hädä sees.

Jssand heita armo meie päle 2c.

leitakse Lauo-ramato sees.

Palwe Ilma pärrast.

☩ Eie pallume sind / armas taewane
Jssa : anna meile sähhärdussed il-
mad / mis sinna tääd meile / weistel ja wil-
jal wälja pääl hääd ollewad. Önnista
wilja wälja pääl / hoia sedda poua ning
liawihma eest / ning keige mu kahjo ning
kurja eest ; hoia meid ninda ka södda ja
werreärrawallamisfe / katko ning kall-
aia eest / et meie sinno helde armo läbbi
woiksimme omma iggapäwast toitust enne-
sele sada / tännoga wastowotta omma
tarwidusfeks / ning kui waggad lapsed sin-
no mele pärrast ellada / Jesusse Kristus-
se meie Jssanda pärrast. Amen.

Palwe nende eest / ke tahtwad Jesus-
se Lauale miina.

☩ Eie pallume Jummalat ka nende
eest

eest / se tahtawad Jesusse lauale minna; se armolinne Jummal andko neile armo / et nemmad woiksid öiete moista sedda suurt waewa / mis meie Issand Jesus keigede innimeste eest on näinud / et temma keiksuggust waewa ning walo nende hääks kannatanud. Temma walmistago nende süddamed / et nemmad ilma kawwalusfeta wottaksid keipatto tööd kahhetseda / wihtada ning mahhajatta; sest et meie helde Jesusse ihhonenende pärrast hirmsaste on waewatud ning temma kallis werri ärrawallatud. Temma puhhastago nende süddamed läbbi ning läbbi / et nemmad temma armo öiete woiksid omma mele tulletada / ning temma auuks siin ilmas ellada et nemmad ka sest iggawessest öhtosöömaiaast woiksid ossa sada Jesusse Kristusse meie Issanda pärrast. Amen

Mahhafulutamisese Sannad.

Sie kohhus on ka Jummalat palluda / et se abbiello saaks ausaste ning kassinaste meie säas petud. Müüd tahhab (tahtwad) ennast üks (inonni) paatrah

rahwast abbiello sisse anda / mis mah-
ha kulutatse

essimeest }
teist } forda.
kolmast }

Peigmees on N. N.

Pruut on N. N.

Ons nüüd kellegil middakit nende abbiello
wasto rääkmist / se tehko sedda aegsaste/
ning olgo pärrast waid. Jummal and-
ko neile omma armo ning õnne Jeesusse
Kristusse meie hinge peigmehe pärrast.
Amen.

Se Jummal rahho / mis üllem on
tui keif moistus / hoidko meie südda-
med ja meled Kristusse Jeesusse
meie Issanda sees igga-
wesseks elluks.
Amen.

Laulud/ ehk Palwed/mis Altari ees laulakse.

1. Kristusse Tulle mis se Pühhide Aial.

Ammas Issand Jummal, ärrata meid ülles
patto unnest, et meie walmid olleme, kui
sinno armas Poeg tulleb, ning tedda rõmoga
wastowottame, ja sind puhta süddamega te
nime, sesamma sinno Poia Jesusse Kristusse
meie Issanda läbbi.

2. Joulo Pühhal.

Sie tänname sind feigewäggewam, armoa
linne Jummal, et sinna omma armsa
Poia meie hääks olled lasnud innimeseks sündi
dida; aita meid nüüd heldeste, et sinno Poeg
meie süddames waimolikkul kombel woiks sündi
da, et meie ninda ommast wannast pattusest
sündmisest lahti pääseme, sesamma sinno Poia
Jesusse Kristusse meie Issanda läbbi.

3. Neäri Päwal.

Sie tänname sind helde Jummal, armoa
taewane Issa, et sinna omma armsa
Poia kässo alla olled pannud, et temma meid
kässo needmisest ning wihhast piddi päästma;
meie pallume sind süddamest; anna meile nüüd
woimust feige pattude päle, et meie neid wihka
me.

me, mahhajättame, ning pühha ja õige ello sees
sinno ees ellame / Jhesamma sinno Poia meie kallt
õnnisteggia läbbi.

4. Kolme Kuninga Päwal.

S H feigewäggeram, helde ning armolinne
Zummal; ke sinna need targad homiko-
maalt ühhe tähhe läbbi sinno Poia jure Petle-
hemma olled juhhatanud; sind pallume südda-
mest; anna meile armo, et meie omma õnnis-
teggia ommas süddames otsime ning leiame,
ning temma jure ellawa usso ning pühha elloga
jame Jes. Krist. 2c.

5. Maria Puhhastamisese ehk Kuu- la päwal.

S H feigewäggeram iggawenne Zummal, ke
sinna waggal Simeonil olled tõeks teinud,
mis sa pühha waimo läbbi temmale ollid too-
tand, et temma ei piddand siit ilmast enne lah-
kuma kui temma omma õnnisteggiat Jesust pid-
di näggema; sind pallume süddamest; anna ka
meile õige usso läbbi Jesust nähha; et meie ted-
da ka siin kurja ma- ilma ees woime tunnistada
ning kita, 2c.

6. Maria Kulutamisese Päwal.

S Eie tänname sind, oh iggawenne Zummal,
armas taewane Jhsa, et sinna rohkest ar-
must meie waeste pattuste päle olled hallasta-
nud,

nud, ning omma Poia meie hääks lasnud inni-
messes sündida; meie pallume sind süddamest:
walgusta ning te targaks pühha waimo läbbi
meie süddamed, et meie sinno armo öiete öppe-
me tundma, ning sinno Poia sündmisses, kan-
natamisses ning surmast kasto same. 2c.

7. Paasto Aial.

Sie tänname sind, armolinne, iggawenne
Zummal, et sinna omma aino Poia pä-
le ei olle armo heitnud, waid tedda feigede inni-
meste hääks olled surma sisse andnud, et temma
feif meie pattud pididi risti-pu päle kandma ning
ärrawoitma; meie pallume sind süddamest:
pühhasta meie süddamed feigist pattudest, et
meie siin armo aial sinno armo rigis ellame,
ning ninda ka wimati aus riki same, sesamma
sinno Poia 2c.

8. Kristusse ülestousmisses Pühhal.

Sie tänname sind, helde ning armolinne
Zummal, et sinna omma Poia surma läb-
bi patto ning surma kääst olled wojmust ärrawoit-
nud, ning tedda meie hääks ülesärratanud
foimandal päwal, et meie temma läbbi pidime
õigeks ning waggaks sama; anna nüüd meile
armo, et meie sedda feigest süddamest ussume,
ning omma ülestousnud õnnisteggia auufes
ellame 2c.

9. Kristusse Taewaminnemisse Pühhal.

Sie tänname sind, armolinne Jummal, meie armas taewane Issa, et sinno targa nouo läbbi sinno armas Poeg meie kassuks taewa lainud, ning meie eest ikka pallub; anna meile armo, et meie nüüd ka ninda, kui meie kohhus on, waimolikkul kombel ühhe pühha ello ning himmoga temmaga taewa lähhame ning temma sanna kuleme 2c.

10. Nelliühhil.

Sie tänname sind, helde, iggawenne Jummal, et sinna omma pühha Waimo feigile usklikkuidede olled tootanud, et temma neid feige tõe sisse peab juhhatama; anna ka meile armo, et meie pattudega pühha Waimo ei kurwasta, waid et meie ommad süddamed temma honeks anname, ning ikka temma sanna kuleme, Jesusse Kristusse sinno armsa Poia meie Issanda pärrast.

11. Kolmaino Jummalala Pühhal.

Sie tänname sind, oh feigewäggeram, iggawenne kolmainus Jummal, et sinna meid olled lunnastanud, ning noud leidnud, kuis meie sinnoga piddime ühte sama; meie pallume sind süddamest: sünnita meid ueks innimesseks pühha Waimo läbbi, et meie ue süddamega üle

le feige asjade sind woime farta, armastada ning sinno päle lota, Jesusse Kristusse meie Issanda pärrast.

12. Neil Pühapäitwil pärrast kolmaino Jummal pühha.

S helde Jummal, armas taewane Issa, sinna tunnistad ühhe falli wardega, et sul ei olle melehääd pattuste innimeste huffatusfest ning surmast, waid tahhad, et nemmad pearwad pattust pöörma, ning sinno mele pärrast ellama; sind pallume feigest süddamest, wotta armust kaotada feik meie patto süüd, parranda päwast päwani ning puhhasta meie süddamed Jesusse Kristusse meie falli õnnisteggia pärrast.

13. Kristia Johanneese Päwal.

S feigewäggewam, helde ning armolinne Jummal, fe sinna pühha ristiat Johannest läkkitanud olled, et temma pattustpöörmissesse õppetusse läbbi meie Issanda Jesussele pididi teed walmistama, ning õppetama õnnistusse tundmist pattude andeks-andmisseks; sind pallume meie süddamest: lasse sinno armo walgust ning wägege paista meile ning feigile, fe istwad pimmedusses ning surma warjus, ning sata meie jalalad ehk süddame himmud rahho Te päle, Jesusse Kristusse ic.

14. Maria Katsma-minnemise Päeval.

SH armolinne, iggawenne ning helde taewas-
 ne Issa, ke sinna pühha Waimo läbbi
 Elisabetil olled täda annud, et se õnnistud Abra-
 hami seme Jesus Kristus Mariast piddi ilmale
 sündima; anna meile armo ning te targaks meie
 süddamed sinno armo walgusse ning wäe läbbi,
 et meie ka sinno armsa Poia õiete õppeme tund-
 ma, keige patto wasto abbi ning armo temma
 kääst otsime ning same, ja ninda sinno auo
 ning õnnistusse riki pärrime sesamma sinno Poia
 Jesusse 2c.

15. Mihkli Päeval.

SH keigewäggewam, armolinne Jummal, ke
 sinna ommad pühhad Inglid sinno sure
 nimme auuks ning litusses, ja ka nende hääks
 olled lonud, ke sedda iggawest õnnistust peawad
 pärrima; anna meile armo, et meie neid rõmus-
 tame, süddamelikko pattustpõõrmisse ning püh-
 ha elloga, et meie ninda woime sinno tahtmist
 tehha Ma paäl, kui Inglid taewas; hoia ning
 kaitse meid armust pühha Inglidega meie ello ot-
 sani, et meie pärrast nendega sind iggawest woie-
 me kita ning tännada, Jesusse Kristusse 2c.

16. Jummal Käsust.

SH keigewäggewam, pühha ning õige Jum-
 mal,

mal, ke sinna keif pattud wägga wihkad, ning sepärrast omma Poia läkkitanud seie Zlma sisse, et temma kurrati tööd ehk pattud piddi ärrarifkuma, ning et kässo õigus meie sees piddi sundima; meie pallume sind süddamest: aita nüüd meid waesid rammotummaid, et meie pühha Waimo läbbi sinno kässo järrele kui waggad lapsed ellame, ning pühha ja õige elloga sind te nime, Jeesusse 2c.

17. Pühhasi Kristi-Uksust.

Aimas Jssand, feigewäggewam Jummal, kelle kääst keif hääd ning täielikkud anded tullewad, sa tääd, et ükski ei woi ennesele om mast wääst õiget usko anda; sepärrast pallume süddamest: anna omma pühha Waimo läbbi meile õiget usko, et meie omma Jssandat Jeesust õiete õppeme tundma, temma sanna ikka kuuleme, ning ninda temmaga ühte meie otsani jääme, Jeesusse 2c.

18. Paltwest.

Shelde, armolinne ning tössine Jummal, ke sinna meid olled käsfnud palluda ning tootanud feigede paltwed kuulda, ke omma patto hädda tundwad, lahhetsewad ning sinno jures abbi otsiwad; anna meile armo, et ka meie woime waimus ning toes sind palluda, ning ninda kurrati, patto ning ma ilma nou and misse päle woimust sada, Jeesusse Kristusse 2c.

19. Ristmisest.

S Heigewäggeram Jummal, armas taewane Jsa, ke sinna omma armsa Poia meie lunnastajaks olled andnud, ning temma läbbi pühha ristmisse ning uestsündmisse olled säädnud, et meie piddime ommast pattust lahti ning sinno riki sama; anna meile nüüd armo, et meie omma pattust süddant iggapäwase kahetsemisse ning pattustpöõrmisse läbbi ärräuppume, ning keige patto ning kurja himmudega surretame, et se uus innimenne ehk südda woiks ette tulla, ning sinno meie Jummal ees õige ning pühha ello sees ellada. Jesusse Kristusse 2c.

20. Pühhasi Öhtosõõmaia.

S Eie tänname sind, armas Jummal, helde taewane Jsa, et sinna omma armsa Poia olled läkkitanud meie lunnastajaks, ke omma kallil fibbeda kannatamisse ning surma mällestusseks se pühha öhtosõõmaia on säädnud; anna meile armo, et meie õiete õppeme moistma, kui wägga meie helde õnnisteggia meid on armastanud, ning lunnastamisse läbbi meil saatnud, et meie temma läbbi keigest kurjast ning pattust peame lahti sama; pühhasta ning parranda meie süddamed pühha waimo läbbi, et meie omma õnnisteggia lunnastamisest iggapäw woime abbi ning kaswo sada, sesamma meie kalli lunnastaja parrast.

21. Päärast Öhtosõõmaega.

SS Sie tänname sind, armolinne Jummal, et sa
 meid omma Poia läbbi olled lunnasta
 nud, ning sesinnase falli armo mälestusseks
 meid temma falli ihho ning werrega sõtad ning
 jotad; meie pallume sind süddamest, lasse se mei-
 le siggida, et meie keif pattud, mispäärast meie
 armas Jesus on surnud, süddamest wiikame,
 õiges usjus wägge wottame, kannatlikkud olle-
 me, ning issikeskes tullise armo sees ellame.

Sinno armsa Poia meie Issanda
 Jesusse Kristusse pärrast.

Laulatamiste Sannad.

Urmad Sõbrad.

Sesinnane paar rahvast tahtwad ennast
abbi ello sisse anda/ sepärrast nüüd, et ühhe-
gil tännini ei olle olnud middakit rägimist
nende abbi ello wasto ei pea ka ühhegil
lubba ollema pärrast sedda aega
middakit nende abbiello
wasto rägida.

Sepärrast küsün minna sinnust/
Peigmees (Pruut)/ kas sinno süddame
nou on/ et sinna tahhad omma Pruti
(Peigmeest) ommaks naeseks (mehheks)
wotta/ ning temnaqa ellada ning kanna-
tada keit/ mis Jummal sinno päle wana-
neb/ hääd ehk kurja/ rõmo ning willet-
sust/ rikkust ning wacsust/ eiga tahha en-
nast temmast ärralahbutada/ ennego
Jummal issi teid lahbutab surma läbbi:
tui

kui sul nüüd se meel ning mõtte on/ siis ütles
Ja Jummal nimmel.

Minda küsün minna ka sinust
 Pruut/ kas ic.

Wahhetage nüüd sõrmused/ ning
 andke teine teisele kät.

Mis Jummal on ühte pannud/
 sedda ei pea ükski inimenne lahhu-
 tama.

Sepärrast/ et teie nüüd ennast abiello
 sisse annate/ ning sedda Jummal ning
 inimeste ees tunnistate / ja sepärrast
 teine teisele sõrmused ollete andnud/ laula-
 tan minna teid ühte abbiello-rahwaks

Jummal se Issa/ ning se Poia/
 ning se pühha Waimo nimmel. Amen.

Kuulge nüüd Jummal sannast/ mis abbi-
 ello on/ ning kuid Jummal sedda
 on saadnud.

Minda ütles Jummal Issand:

Se ep olle mitte hä/ et inimenne
 üksipäines on / minna tahhan tem-
 male abbi tehha/ ninda kui temmale
 sünnib.

Siis

Siis panni Jummal Isand ras-
 te unne innimesse päle / et temma ui-
 nus maggama / ning wottis temma
 külje luist ühhe / ning panni sedda as-
 set finni lihaga / ning Jummal Is-
 sand teggi ühhe naese sest küljeluust /
 mis temma Adami küljest wottis /
 ning wiis sedda naest temma jure.
 Siis ütles Adam : se on lu minno
 luust ning lihha minno lihast / ted-
 da peab mehhe-naeseks kutsutama /
 sepärrast et temma mehhest on wõe-
 tud ; sepärrast jättab mees omma
 isä ning emma mahha / ning jääb
 naese jure / ning nemmad peawad ol-
 lema üks lihha.

Et teie ennast nüüd ollete Jummal nim-
 mel abbiello sisse andnud / kuulge ka
 esmalt Jummal sanna
 sest abbiellust.

Ninda ütles pühha Paulus:

Raesed / kuulge omma meeste
 sanna / ninda kui Isanda (sanna) /
 sest

sest mees on naese pä / ninda kui
 Kristus on foggodusse pä / ja tem
 ma on omma ihho õnnisteggia. U
 ga kui foggodus Kristusse melewal
 la al on / ninda on ka naesed omma
 meeste (melewalla al) feige asjad
 sees.

Mehhed / armastage omma
 naesed / ninda kui Kristuske on ar
 mastanud foggodust / ja on issiennast
 selle eest ärräandnud / et temma tedda
 pididi pühhitsema / ja on tedda puh
 taks pesnud we-pessemisse läbbi san
 na sees / et temma sedda foggodust en
 nesele pididi säädma ausaks / kel ep ol
 leks ühteki wigga egga kortso / eiga
 muud seddasarnast / waid et temma
 pididi ollema pühha ning laitmata
 ninda peawad ka mehed omma nae
 sed armastama kui omma ennest
 ihhusid. Ke omma naest armastab /
 se armastab issiennast; sest ükski ep
 oll

olle eal omma ennese ihho wihkanud/
waid toitab ning hoiab sedda/ ninda
kui Issand sedda koggodust (hoiab).

Teisets

Kuulge ka sedda risti/ mis Jummal abbiel-
lo päle on pannud.

Ninda ütles Jummal Naese wasto:

Minna tahhan sulle wägga paljo
wallo sata/ kui sa kâima päle saad;
sinna pead walloga lapsi ilmaile toma/
ning sinna pead omma mehhe sanna
kuulma/ ning temma peab sinno Iss-
sand ollema.

Ning Mehhe wasto ütles Jummal:

Sepärrast et sinna olled kuulnud
omma naese sanna/ ning sönud sest
puust/ mis minna sulle keelsin ning
ütlen: sinna ei pea sest mitte söma:
ärranetud olgo se Ma sinno pärrast/
waewaga pead sinna temmast ennast
toitma feige ello aia; orjawitso ning
f ohha-

ohhakiid peab temma sinnule fasto
 tama/ ning sinna pead söma roht
 wälja päält: omma palle higgi see
 pead sinna leiba söma/ senni kui sinn
 jälle mullaks saad/ sest et sind se
 (mullast) on wöetud/ sest sinna olle
 muld / ning pead jälle mullaks sama.

Kolmandaks/

(Kui teie omma abiello Jummalala tab
 misse järrele hakkate/ ning aiate) siis peab
 se teie rõõm ollema/ et teie täate ning ussi
 te, et teie abiello on Jummalala mele pär
 rast; sest ninda on kirjotud: Jummal
 loi inimest ennese sarnaseks / Jum
 mala sarnaseks loi temma tedda
 temma loi neid meest ning naest; ning
 Jummal õnnistas neid ning
 ütles nende wasto: kosuge ning sig
 gige/ ning täitke se Ma täis/ ning
 saatke sedda enneste alla/ ning wallit
 sege üle kallade merres / üle lindude
 taewa al/ ning üle keige ellajade/ mis
 Ma pääl ellawad. Ning Jummal
 näg

näggi keik sedda/ mis temma olli tei-
nud / ning waat / se olli wägga hä.

Sepärrast ütleb ka (funningas) Salo-
mon: Ke ühhe häa naese saab / (mis
hä ning Issanda mele pärrast on /)
se saab hä asja / ning saab Issandalt
õnnistust.

Pallugem.

Oh armolinne Issand Jummal / ke sa
meest ning naest olled lonud / ning abbi-
ello säädnud / ning pälegi neid ihho sug-
guga õnnistanud / ning se läbbi sedda sal-
laja asja enne tähhendanud / et sinno ar-
mas Poeg Jesus Kristus omma prudi-
selle pühha risti koggodusse peigmees pid-
di ollema ; meie pallume sinno pohjatuma
armo : ärra lasse sedda abbiello mitte hut-
ta ning nurja miina ; waid pühhitse ning
hoia sedda meie säas / ja anna selle abbi-
ellorahwale armo ihho ning hinge polest /
et nemmad wottaksid sind karta ning ar-
mastada / ning ühhomelelissed olla /

Jesusse Kristusse meie Issan-
da läbbi. Amen.

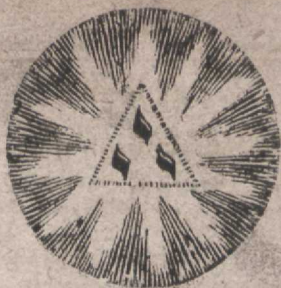
Se Issand / önnistago teid
ning hoidko teid.

Se Issand / walgustago om
ma palle ülle teid / ning olgo
teile armolinne.

Se Issand / tõstko omma pal
le teie päle / ning andko teile
omma rahho!

Se armolinne Jummal andko teile ar
mo / et teie omma abbi-ello Jummal
tahtmisse järrele woiksite hakkada / nin
aiada / ning sedda õnne / mis Jummal
wagga abbi-ello rahwale on tootanud
sada. Jummal pühha Waim
juhhatago teid õige tele
Amen.

Ristmisse Sannad.

Mis peab Lapse nmmi ollema?

Minne ärra sinna rojane waim/
ning anna maad pühhale Waimule!
Wotta pühha risti täht omma otsa
ning omma rinna ette

Ühheks meletulletamisefks

Et sind ristitakse Kristusse päle/ te sin-
no hääks on risti lödud/ ning et sinna kei-
gest pead ossa sama/ mis Kristus omma
kannatamisfe ning surma läbbi sinnule
on saatnud ; ning et sinna kannatlikko
süddamega teit risti surmani pead kand-
ma/ mis temma sinno päle panneb.

Pallugem :

Oh teigewäggewam/ iggawenne Jum
mal / meie Jesanda Jesusse Kristus
Jesa/ minna huan sind appi sesinnase sin
no sullase (ümmerdaja) parrast/ te sinno
ristmisse ande pallub ning sinno iggawest
armo waimolikko uesundmisse läbbi tah
hab. Wotta tedda wasto/ Jesand/ nin
da kui sinna olled ütteinud : palluge/
siis peab teile antama / otsige / siis
peate teie leidma / kopputage / siis pe
ab teile lahti tehtama. Separrast
anna nüüd sedda hääd sellele / te pallub
ning te uks lahti sellele / te kopputab / e
temma se taewase pessemisse iggawest om
nistust woiks saa / ning sinno iggawest ri
ki parrida / mis sinna armust olled toota
nud / Jesusse Kristusse meie Jesanda
läbbi. Amen.

Pallugem weel :

Oh teigewäggewam/ iggawenne Jum
mal / te sinna we=apputusse läbbi om
ma kange kohto parrast sedda uskmata
Glna olled ärräupputanud / ning sedda
usklikko Mea kahhesakesi omnia sur
armi

armo pärrast hoidnud/ ning sedda kange-
 faelast Warao keige temma wäega pun-
 nase merrese ärräupputanud/ ja omma
 Isräeli rahwast kuiwalt läbbi saatnud/
 ning olled sega omma ristmisse pessemist/
 mis pärrast pididi tullesma/ ennetähhen-
 danud/ ning omma armsa Poia meie Is-
 sanda Jesusse Kristusse ristmisse läbbi
 sedda Jordanit/ ning keik wet õnsaks ning
 rohkeks ärrapessemisets olled pühhitse-
 nud ning saadnud. Meie pallume se-
 sinnase sinno Poia pärrast/ sinno pohja-
 tuma armo/ hallasta sesinnase omma sul-
 laste (ümmerdaja) päle/ ning õnnista
 tedda õige usfoga waimus/ et sesinnase õn-
 sa we läbbi temma sees woiks ärräuppuda/
 ning kadduda/ keik/ mis temmale Adamist
 on sindinud/ ning mis temma ka issi se
 päle on teinud/ et temma uskmata arrust
 woiks ärralahkuda/ pühha risti koggo-
 busse laewa sees kuiwalt rahhul olla/ ning
 iggal aial tulline waimus/ rõmus lotus-
 ses sinno pühha nimme õiete tunda/ kar-
 ta ning armastada/ et temma keige usk-
 likkudega iggarwest ello woib sada/ kui sin-
 na olled tootanud Jesusse Kristusse meie
 Issanda pärrast.

Minna wannutan sind ärra / sinna
 rojane wain / Jummalala se Jēsa / ning
 se Poia / ning se pühha Waino nimmel/
 et sinna ärralähhääd (tagganed) sesinnase
 Jesusse Kristusse sullasest (ümmerdajast)
 nimmege N. Amen.

Auulgem pühha Markusse pühha Ewan-
 geliummi :

Ning nemmad töid lapsokessi Jes-
 susse jure / et temma neise pididi puut-
 ma ; agga Jüngrid soitlesid nende
 päle / ke neid töid. Agga kui Jesus
 sedda näggi / sai temma meel wägga
 haigeks / ning ütles nende wasto :
 laske lapsokessi minno jure tulla / ning
 ärge keelge neid ; sest nisugguste pär-
 ralt on Jummalala riik. Töest minna
 ütlen teile : ke Jummalala riki wasto
 ei wotta kui laps / se ei sa mitte sünni-
 sisse / ning temma wottis neid kaenla-
 panni käääd nende päle / ja õnnistab
 neid.

Pallugem :

Jõsa meie / ke sinna olled taewas ic.

Se Jõsand hoidko sinno sissetul-
lemist ning wäljammennemist nüüd
ning iggawest. Amen.

N. Kas sinna wannud ärra kurratit?

Ja minna wannun tedda ärra.

Ming feik temma tööd ning teggo?

Ja.

Ming feik temma asjad ning kumbed?

Ja.

N. Kas sinna ussud Jummalata se Jõsa
keigewäggewama taewa ning Ma Loja
sisse?

Ja minna ussun.

N. Kas sinna ussud Jeesusse Kristusse
temma aino Poia meie Jõsanda sisse / ke
on sadud pühast Waimust / ilmaie todud
Meitsist Mariast / kannatanud Pontsius-
se Pilatusse al / risti päle podud / sur-
nud ning mahhamaetud / alla läinud
f s pör.

põrgohauda / kolmandal päwal jälle ül-
lestousnud furnust / ülleslainud taewa /
istub Jummal omma feigewäggera
ma Jõsa parramal tääl / säält temma
tulleb kohhut moissma ellawade ning
furnude päle ?

Ja minna ussun.

N. Kas sinna ussud pühha Waimo
sisse / üht pühha risti koggodust / püh-
hade ossasamist / pattude andeks- and-
mist / lihha üllestousmist / ning igga-
west ello ?

Ja / minna ussun.

N. Kas sinna tahhad ristitud sada ?

Ja / Jummal nimmel.

N. minna ristin sind Jummal se
Jõsa / ning se Poia / ning se pühha
Waimo nimmel.

Se feigewäggeram Jummal / ning
meie Jõsanda Jeesuse Kristusse Jõsa / te
sind ueste sünnitanud we ning pühha
Waimo läbbi / ning sinnule feik patrud
andeks annud / se kinnitago sind omma
armoga iggawessfeks elluks. Amen.

Jum

Jummala rahho olgo sin- noga. Amen.

Se armolinne Jummal andko armo/
et se lapsokenne woiks üllestaswada se su-
re Jumjala melepärrast ning auuks
omma wannamade rõmuks ning omma
ennese hinge õnnistusfeks.

Agga teie/ ke teie lapsse assemel kurrati
tõõd ning teggo/ asjad ning kumbed ollete
arrawandnud/ tulletage omma mele/ mis
teie ommas ristmisfest Jummalale ollete
tootanud / ning mis meie Issand Jesus
Kristus ütleb: kus teie ei põra ümber/
ning ei sa kui need lapsokessed siis ei
sa teie mitte taewa-riki. Se armo-
linne Jummal andko sedda armo teile ning
selle lapsokessele Jesusse Kristusse
meie Issanda pärrast.
Amen.

Palwe Matmisſe jures.

SH feigewäggetwam ning arme
 linne iggawenne Zummal / f
 sinna pattude párrast innimesse pá
 olled pannud / et temma peab surre
 ma / fe sinna ka / (et innimesse
 pidand iggaweste surma sisse jáma
 omma ainofündinud Poega Jesuſ
 Kristuſt olled surma sisse andnud
 kennel ep olnud ühteki patto / ning
 ninda omma Poia surma läbbi sed
 da öñne feigile usklikkuile ning wag
 gadele olled saatnud / et surm ei wo
 neile kahjo tehha. Põra nüüd om
 ma Jssa palle omma waeste last
 pole / ning anna meile sinno rohke ar
 mo / et meie siin ühhes kõus olleme
 sinno kitusſeks ning auuks / ning et
 meie sesinnase matmisſe jures omma
 mele tulletame / et ka meie (kui sin
 na tahhad ning meid kutsud /) pe
 me surrema ning mullaks sama / ja

et meie öppeme hästi moistma/ et
 meil sesinnase willetse ello sees kind-
 lat asset ei olle. Anna/ oh armo-
 linne Jummal/ omma armo/ et meie
 sedda takka nouame / mis igga-
 wenne on/ ning sesinnase häddalisse
 ello sees ninda ellame sinno pühha
 tahtmisse järrele / et meie sesinnase
 meie wenna (öega) wiimsel päwal
 illestouseme iggawesses elluks/
 sinno armsa Poia Jesusse Kris-
 tusse meie Isanda pärrast.
 Amen.

Se Issand / önnistago sind
ning hoidko sind.

Se Issand / walgustago om
ma palle ülle sind / ning
olgo sulle armolinne.

Se Issand / töstgo omma pall
siuno päääl / ning andko
sulle omma Kakhho.

